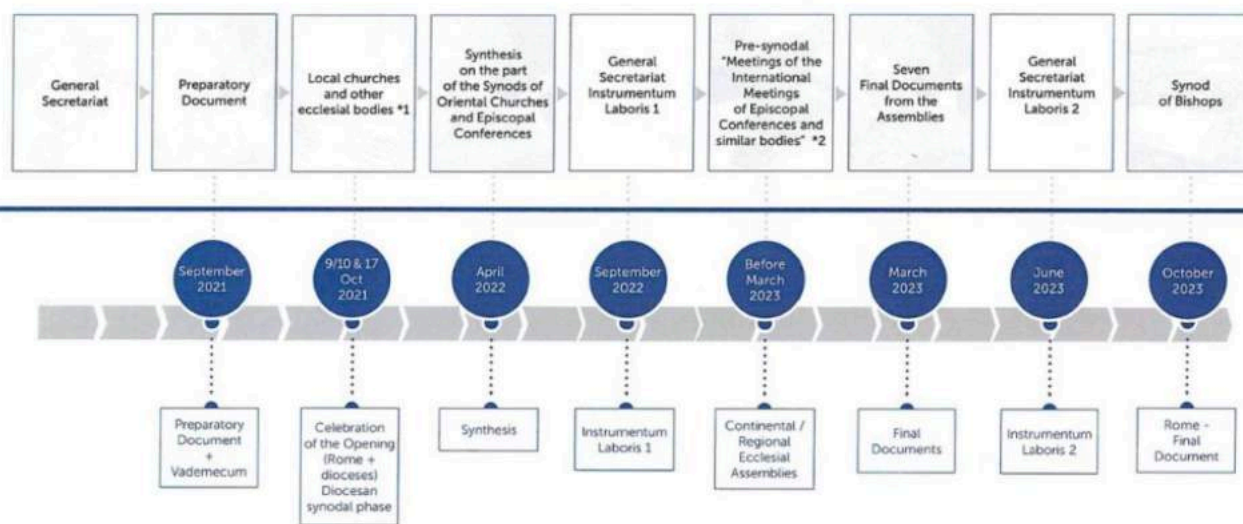

Wiadomość Tygodnia

LISTY ZAKONNEJ KONGREGACJI O DRODZE SYNODALNEJ

FOR A SYNODAL CHURCH: COMMUNION, PARTICIPATION AND MISSION XVI ORDINARY GENERAL ASSEMBLY OF THE SYNOD OF BISHOPS

*1 Dicasteries, Consecrated Life (UISG-USG, UNIONS & FEDERATIONS), Associations of the Faithful, Institutions of Higher Education
*2 Africa (SECAM), Oceania (PCBOC), Asia (FABC), Middle East (CPOC), Europa (CETE), Latin America (CELANI), North America (USCCB+CCCB)

24 czerwca Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego skierowała trzy listy w sprawie zaangażowania osób konsekrowanych w proces synodalny, który rozpocznie się w całym Kościele w dniu 9 października. Listy zostały skierowane do wszystkich osób konsekrowanych, do biskupów i do krajowych oraz międzynarodowych Konferencji przełożonych życia konsekrowanego. Oto pełna treść tych listów:

LIST DO WSZYSTKICH OSÓB KONSEKROWANYCH O DRODZE SYNODALNEJ

Najdrożsi i Najdroższe,

z wielką radością przyjmujemy zaproszenie Papieża Franciszka do podjęcia eklesjalnej drogi, która rozpocznie się 9 i 10 października br., a zakończy się w październiku 2023 r. celebracją najbliższego Synodu Biskupów na temat „Dla Kościoła synodalnego: komunია, uczestnictwo i misja”. W załączniku przesyłamy w języku angielskim infografikę drogi synodalnej, która przedstawia w całości jej przebieg ([zdjęcie powyżej, red](#)).

Droga, która jest proponowana, ma już być doświadczeniem synodalności, ponieważ, jak przypomina nam Papież Franciszek: „Kościół synodalny to Kościół, który słucha, ze świadomością, że słuchać «to coś więcej niż słyszeć». Jest to wzajemne słuchanie, przez które każdy może się czegoś nauczyć. Lud wierny, kolegium biskupów, Biskup Rzymu: jeden wysłuchuje innych; a wszyscy wsłuchują się w Ducha Świętego, «Ducha Prawdy» (J 14, 17), aby poznać to, co On «mówi (...) do Kościołów» (Ap 2, 7)».

To właśnie ta droga „jest drogą, której Bóg oczekuje od Kościoła trzeciego tysiąclecia”, dlatego, że „świat, w którym żyjemy, a jesteśmy powołani, by go kochać i mu służyć, również przy jego sprzecznościach, wymaga od Kościoła wzmożenia współdziałania we wszystkich zakresach jego misji” (*Przemówienie Papieża Franciszka podczas uroczystości upamiętniającej 50. rocznicę ustanowienia Synodu Biskupów, 17 października 2015 r.*)

Słowa te z mocną odwołują się do profetycznego wymiaru życia konsekrowanego, który znajduje swoje źródło w *sequela Christi*, w komunii z Kościołem i w rozeznaniu, które pomaga

mu szukać woli Bożej i przemieniać ją w życie, które może obudzić świat!

Od teraz niech nikt nie czuje się wykluczony z tej eklezjalnej drogi, której pierwszy etap odbędzie się w okresie od października 2021 do kwietnia 2022, a będzie poświęcony konsultowaniu i słuchaniu Kościołów lokalnych i innych rzeczywistości kościelnych.

Będzie kilka możliwych sposobów uczestnictwa, zarówno na poziomie osobistym jak i wspólnotowym: poczynając od możliwej obecności pojedynczej osoby konsekrowanej przynależącej do organów istniejących w Kościołach lokalnych, poprzez wypracowanie wkładu przez poszczególne wspólnoty wchodzące w skład danej diecezji, poprzez udział na poziomie krajowym lub międzynarodowym ze strony krajowych Konferencji Wyższych Przełożonych lub Konferencji Instytutów Świeckich, Federacji, Zrzeszeń Monastycznych, innych grup koordynacyjnych, Konferencji Kontynentalnych, Międzynarodowych Unii Wyższych Przełożonych (UISG i USG), Światowej Konferencji Instytutów Świeckich (CMIS).

Różny będzie także wkład, jaki każdy będzie mógł ofiarować, poczynając od własnej formy życia konsekrowanego: instytuty zakonne, apostołskie i kontemplacyjne, instytuty świeckie, członkinie *ordo virginum*, pustelnicy, nowe formy życia konsekrowanego, stowarzyszenia życia apostołskiego.

Poczujcie się wezwani poprzez trzy słowa, które charakteryzują temat Synodu Biskupów o Kościele synodalnym: *komunia, uczestnictwo i misja*. Módlcie się, rozważajcie, konfrontujcie i dzielcie się swoimi doświadczeniami, przemyśleniami i pragnieniami. Czyńcie to z wolnością tych, którzy wiedzą, że pokładają ufność w Bogu i dzięki temu są w stanie przezwyciężyć wszelką nieśmiałość, poczucie niższości lub, co gorsza, oskarżeń i skarg. Czyńcie to w duchu pokory, poruszeni przez Ducha Świętego i dlatego bez zarozumiałości, ale zawsze czując się współodpowiedzialnymi, ponieważ „każdy ochrzczony, niezależnie od swojej funkcji w Kościele i stopnia pouczenia w swojej wierze, jest aktywnym podmiotem ewangelizacji i byłoby rzeczą niestosowną myśleć o schemacie ewangelizacji realizowanym przez kwalifikowanych pracowników, podczas gdy reszta ludu wiernego byłaby tylko odbiorcą ich działań” (EG, 120)

Aby Kościół synodalny nie był mirażem, ale marzeniem do zrealizowania, koniecznym jest wspólnie pragnąć, wspólnie się modlić, wspólnie uczestniczyć.

João Braz Card. de Aviz
Prefekt
 + José Rodríguez Carballo, O.F.M.
Arcybiskup Sekretarz

LIST DO UNII I KONFERENCJI MIĘDZYNARODOWYCH I KRAJOWYCH, DO FEDERACJI MONASTYCZNYCH I DO INNYCH ORGANIZMÓW POŁĄCZONYCH O DRODZE SYNODALNEJ

Najdrożsi i Najdroższe,

w załączniku przesyłamy list, który skierowaliśmy do wszystkich osób konsekrowanych z okazji eklezjalnej drogi prowadzącej do celebracji najbliższego Synodu Biskupów na temat „*Dla Kościoła synodalnego: komunია, uczestnictwo i misja*”.

Prosimy Was o rozpowszechnianie tego listu za pośrednictwem waszych kanałów, a przede wszystkim o to, byście stali się promotorami gromadzenia wkładu waszych członków.

Jak można przeczytać w naszym liście, poza osobistym uczestnictwem, jaki poszczególne osoby konsekrowane mogą wnieść z racji swojej obecności w niektórych organizmach połączonych lub wkładu indywidualnej wspólnoty lokalnej, uważamy za niezwykle ważne, aby zostały opracowane konkretne wypowiedzi wyrażone przez Konferencje krajowe, międzynarodowe oraz przez Federacje wspólnot monastycznych.

W porozumieniu z Sekretariatem Synodu postanowiliśmy powierzyć każdemu z Was zaangażowanie Waszych członków i opracowanie podsumowania, które zostanie przesłane do tej Dykasterii do końca marca 2022 roku. Nasza Dykasteria zadba o to, aby przekazać wszystko Sekretariatowi Synodu.

Dziękujemy Wam za tę dodatkową posługę, która z pewnością umocni komunię w Waszej rzeczywistości, pozwalając wyłonić się nieznanym szlakom misji i uczestnictwa. Towarzyszymy sobie wzajemnie w modlitwie.

João Braz Card. de Aviz
Prefekt
 + José Rodríguez Carballo, O.F.M.
Arcybiskup Sekretarz

LIST DO PASTERZY KOŚCIOŁÓW LOKALNYCH O UDZIALE OSÓB KONSEKROWANYCH W DRODZE SYNODALNEJ

Drogi Współbracie w Biskupstwie!

Pragniemy zwrócić uwagę Księdza Biskupa na list, który skierowaliśmy do wszystkich osób konsekrowanych z okazji eklezjalnej drogi prowadzącej do celebracji najbliższego Synodu Biskupów na temat „*Dla Kościoła synodalnego: komunია, uczestnictwo i misja*”.

Jest to list, poprzez który poprosiliśmy i zachęciliśmy osoby konsekrowane z całego świata do aktywnego udziału w tej drodze. Prosimy Księdza Biskupa o zwrócenie szczególnej uwagi na różne wspólnoty życia konsekrowanego obecne w Jego diecezji oraz na specyfikę różnych form życia konsekrowanego.

Jak można zauważyć, poprosiliśmy osoby konsekrowane o dzielenie się doświadczeniami, spostrzeżeniami i pragnieniami, w sposób wolny, pokonując wszelką nieśmiałość, poczucie niższości czy co gorsza obwiniania się, ale równocześnie w duchu pokory.

Jednocześnie zwracamy się do Ciebie jako Pasterza diecezji, ponieważ wiemy, że czasami Pasterze niewystarczająco znają wspólnoty czy charyzmaty obecne w ich diecezjach i dlatego życie konsekrowane pozostaje odizolowane od części Ludu Bożego obecnego w Kościele partykularnym.

Mamy nadzieję, że ten pierwszy etap drogi synodalnej, charakteryzujący się słuchaniem, stanie się wyrazem *mutuae relationes* opartych na zasadzie komunii i współistnienia.

Dziękujemy Księdzu Biskupowi za działania, które podejmie i pozostajemy we wzajemnej modlitwie.

João Braz Card. de Aviz
Prefekt
 + José Rodríguez Carballo, O.F.M.
Arcybiskup Sekretarz

Wiadomości krajowe

DUCHOWOŚĆ NASZEGO CZASU - REFLEKSJA PREWODNICZĄCEJ KWPZZZ

Duchowość naszego czasu

Bóg, do którego zwracaliśmy się wczoraj, jest również dostępny dziś. Słowo Boże głosi, że Bóg zawsze „dokonuje rzeczy nowej” (Iz.43,19). Ten, który jest niezmienny, powoduje ciągle zmiany.

Bóg może dokonywać uzdrowienia wewnętrznego i uzdrowienia naszego społeczeństwa. Trzeba nam jednak przede wszystkim słuchać Boga sercem. Pierwszą zasadą jest, by być człowiekiem, zanim zostanie się chrześcijaninem, zanim zostanie się zakonikiem, zakonnicą lub kapłanem. Codzienne doświadczenie kruchości życia, ciężkiej pracy własnymi rękoma, niepewności, chorób niech prowadzi nas do Boga, którego IMIĘ jest JESTEM... Dlatego zacznijmy od nowa, zapraszając Jezusa do naszego życia, jeszcze raz i tak codziennie. Praktykujmy w najwyższym stopniu zwykłe, ludzkie cnoty gościnności i miłości. W początkowych wiekach, po miłości poznawano chrześcijan, nie po naszych strojach ani pięknych słowach, ale dobrych bezinteresownych gestach. Matka Teresa z Calcuty napisała, że człowieka nie może się inaczej zrealizować jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie. Tak paradox XXI wieku... super zaproszenie dla każdego z nas, którzy znamy Jezusa.

Dar z siebie

Błogosławiony Brat Karol od Jezusa napisał, że to słabość ludzkich środków, jest źródłem mocy – Jezus jest Panem rzeczy niemożliwych. Tylko tak naprawdę z NIM można w pełni wprowadzać Ewangelię w życie. Mieć naprawdę taką wiarę, która sprawia, że zanika wszelka niemożliwość, że słowa wyrażające niepokój, niebezpieczeństwo, lęk, nie mają już sensu. Mała Siostra Jezusa Magdalena założycielka Fraternali Małych Sióstr Jezusa, kiedy już dziesięć lat istniały pierwsze wspólnoty napisała: „Od pierwszego dnia szłam tylko za Jezusem długim, bolesnym tunelem. Wchodziłam tam z zamkniętymi oczami, gdyż od początku Pan obdarzył mnie szaloną wiarą, wiarą, którą obiecał wynagrodzić przenoszeniem gór i skał, a ja byłam pewna, że u kresu tego tunelu odnajdę zawsze pełnię światła.” Co czyni z nas DAR Z SIEBIE... no właśnie wiarę, która góry przenosi, o którą trzeba nam prosić każdego dnia na nowo i opierać się na JEGO potęgę i Miłość, bo przecież JEZUS jest wszystkim.

Życ dla NIEGO

Nasz Katecheta, który prowadził drogę krzyżową w Afryce, na końcu napisał pod Krzyżem: „Może dlatego wczesnym rankiem, Jezus Zmartwychwstał... Jeszcze była noc, cierpienie, i samotność, ale potem nastąpiła taka jasność, że świat jej nie zapomni. Nasze noce będą kiedyś jasne, tylko trzeba nam zauważyć, że właśnie te małe i często niedostrzegalne chwile światła, które zmieniają długą ciemność. Jeden promyk nadziei, potrafi zmienić największy smutek. Jedno dobre słowo, po długim milczeniu, potrafi uratować ludzkie życie. Podanie dłoni, po długim rozstaniu, budzi największą radość w sercu człowieka i niezwykłą siłę, by zaczynać od nowa. Prosta ludzka obecność pośród trudnej samotności, może uratować życie ludzkie od zatracenia. Maleńka kropla dobra w oceanie bezsilności,

zmienia świat i sprawia, że ciemne noce stają się jasnymi, a Jezus ma miejsce, by Zmartwychwstać ponownie w naszym XXI wieku. Spotkanie z JEZUSEM ZMARTYCHWSTAŁYM, zawsze coś w naszym życiu zmienia, bo poprzez naszą wiarę Bóg wygrywa swoje bitwy o człowieka, o mnie... A to tylko dlatego, że Bóg nie umarł...

Brat Karol napisał: „Gdy uwierzyłem, że Bóg istnieje, zrozumiałem natychmiast, że nie mogę postąpić inaczej, jak tylko żyć dla NIEGO. Moje powołanie zrodziło się w tej samej godzinie, co i wiara”. Spotkanie z Aniołem – dobrym człowiekiem, zawsze zmienia me serce, ale spotkanie z Bogiem zmienia całe życie. Karol, kiedy spotkał JEZUSA w swoim zagmatwanym życiu, chciał tylko żyć dla NIEGO...

Proste życie

Wielu dzisiaj pyta, jak ewangelizować świat w XXI wieku? Po prostu podbić świat i ludzi swoją przyjaźnią, miłością, umieszczając miłość bliźniego ponad wszelkimi regułami, uczynić z niej regułę nadrzędną, pierwsze i najważniejsze przykazanie Jezusa. Trzeba się sprzymierzyć, aby stworzyć wielką krucjatę miłości. To najbardziej potrzebuje nasz czas! Modlitwa i gościnność, to nasze priorytety otwarcia się na świat. Żyjąc jeszcze w Afryce napisałam do mego Przyjaciela: „Podziwiam mądrość ludzi, którzy nie potrafią się nawet podpisywać, robią to zwykle palcem, albo ołówkiem rysują mały krzyżyk, ale mam wrażenie, że wiedzą o co w życiu chodzi, bo mają siłę w sobie i w swoim sercu pełnym Boga i ludzi. Uśmiech nie znika z ich twarzy nawet wtedy, kiedy życie krzyżuje ich plany. Podziwiam mądrość ludzi, którzy mają odwagę, by ciągle zaczynać od nowa, choć często nie mają sił, by powstawać ze swoich licznych nałogów, choroby czy odrzucenia. To właśnie oni uważając siebie za słabych wskazują drogę, takim ludziom jak ja, szukającym Boga w swoich własnych słabościach.

Doświadczając życia z ludźmi, odrzuconymi przez innych, zrozumiałam piękno naszego Kościoła i duchowości Nazaretu, prostej, pokornej i otwartej na każdego, bez względu na religię, kolor skóry, stanowisko społeczne, czy przeszłość, która często nas rani. Największym grzechem naszych czasów to nawet nie

morderstwo, ale duma człowieka, która niszczy serca ludzkie, wspólnoty, rodziny. Dlatego tak ważna relacja z Jezusem, która musi być karmiona niepokojem poszukiwania. Myślę, że moje chrześcijaństwo powinno być wiecznym i pokornym szukaniem

dobra i miłości.” *Napisałam to 10 lat temu w gorącej i uśmiechniętej Afryce i wciąż w to wierzę...* S. Dolores Zok, Przewodnicząca KWPZZZ

PREZENTACJA BADAŃ DOTYCZĄCYCH WYKORZYSTANIA SEKSUALNEGO MAŁOLETNIICH W KOŚCIELE W LATACH 1958-2020

Na konferencji prasowej, która odbyła się w siedzibie Katolickiej Agencji Informacyjnej, zaprezentowano dzisiaj raport dotyczący wykorzystania seksualnego małoletnich w Kościele w latach 1958-2020, przygotowany przez Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego we współpracy z Biurem Delegata KEP ds. ochrony dzieci i młodzieży. Zgłoszenia dotyczą czynów z lat 1958-2020. W okresie od 1 lipca 2018 r. do 31 grudnia 2020 wpłynęło do diecezji oraz zakonów męskich w Polsce 368 zgłoszeń dotyczących wykorzystywania seksualnego osób małoletnich poniżej oraz powyżej 15 roku życia. O przestępstwa seksualne wobec małoletnich, które miały być popełnione w tym czasie, oskarżonych zostało 292 księży oraz zakonników. Badania zostały sfinansowane przez Fundację Świętego Józefa KEP.

Od połowy 2018 r. do końca 2020 r. dokonano 300 zgłoszeń wykorzystania seksualnego osób małoletnich w diecezjach oraz 68 w zakonach. 173 osoby (47%) miało poniżej 15 roku życia i niemal tyle samo osób – 174 (47,3%) – powyżej 15 roku życia. W obydwu grupach wiekowych udział chłopców i dziewcząt był taki sam (po 50%). 21 zgłoszeń (5,7%) nie zawiera informacji na temat wieku: 8 dotyczących wykorzystywania dziewcząt, 13 – chłopców. Zgłoszenia dotyczyły zarzutów wykorzystywania seksualnego osób małoletnich z lat 1958-2020 (rok rozpoczęcia czynu zabronionego). 299 zgłoszeń (81%) dotyczyło czynów popełnionych w okresie od 1958 do 2017 r., a 65 zgłoszeń (18%) – czynów z ostatnich trzech lat (2018-2020).

51% zgłoszeń dokonanych od połowy 2018 r. do końca 2020 r. jest nadal w trakcie badania, zaś 39% zarzutów uznano za potwierdzone lub uwiarygodnione na etapie wstępnym lub przez Kongregację Nauki Wiary. 10% zgłoszeń zostało uznane za niewiarygodne oraz odrzucone.

Zarzuty popełnienia przestępstw seksualnych wobec osób małoletnich dotyczą 292 księży oraz zakonników. Wobec 58

z tych duchownych (20%) zgłoszono więcej niż jeden zarzut.

Połowa zgłoszeń pochodziła od osoby pokrzywdzonej, która uczyniła to osobiście (48%) lub poprzez pełnomocnika (2%). W 11% przypadków źródłem zawiadomienia był duchowny lub osoba zakonna z tej diecezji, w 4% z innej diecezji. W 4% przypadków zawiadomienie złożył delegat z innej diecezji lub zgromadzenia. Łącznie osoby duchowne są źródłem 19% zgłoszeń. 8% stanowią zawiadomienia złożone przez członków rodziny osoby pokrzywdzonej, a 5% – przez inną osobę świecką. Po 3% przypadków stanowią zawiadomienia ze strony organu państwowego, znajomych lub przyjaciół osoby pokrzywdzonej oraz media. W 9% przypadków zawiadomienie pochodziło z innego źródła.

Zgłoszenia trafiały do diecezji i zgromadzeń zakonnych z różnym natężeniem w czasie, jednak w badanym okresie nie było miesiąca, w którym do jurysdykcji kościelnej w Polsce nie wpłynęłoby żadne zawiadomienie.

Sytuacja obwinionych w momencie zbierania danych przez Biuro Delegata KEP była różna. Najczęściej zostali czasowo odsunięci od pełnienia posługi na czas badania zarzutów (46%) lub od jakichkolwiek kontaktów duszpasterskich z dziećmi i młodzieżą (36%) albo otrzymali nakaz przebywania w określonym miejscu (37%). W pozostałych przypadkach zastosowano takie procedury jak: czasowe odsunięcie od niektórych wymiarów posługi, zakaz przebywania w określonym miejscu, powierzenie ograniczonych zadań duszpasterskich lub karę kanoniczną. 16% obwinionych duchownych przebywa na emeryturze, zaś co dziesiąty (11% obwinionych w diecezjach oraz 6% w zakonach) nie został odsunięty od posługi.

Spośród 173 zgłoszonych jurysdykcjom kościelnym spraw dotyczących osób pokrzywdzonych poniżej 15 roku życia, 148 (86%) zostało zgłoszonych państwowym organom ścigania. W 113 przypadkach zgłoszeń tych dokonały diecezje i zakony, a w 35 przypadkach państwowe organy ścigania zostały powiadomione przez inny podmiot. Spośród spraw dotyczących osób poniżej 15 roku życia, które nie zostały zgłoszone państwowym organom ścigania, 13 (8%)

dotyczyło duchownych lub zakonników, którzy w momencie oskarżenia już nie żyli, 8 (5%) spraw zgłoszonych jurysdykcjom kościelnym nie przekazano do prokuratury ze względu na uznanie ich za bezpodstawne lub fałszywe. 4 (2%) zgłoszeń w momencie zbierania danych było na etapie weryfikacji wstępnej.

W przypadku 174 zgłoszeń dotyczących osób pokrzywdzonych powyżej 15 roku życia, 35 przypadków (20%) zostało również zgłoszonych państwowym organom ścigania, a w 139 przypadkach (80%) nie dokonano takiego zgłoszenia. Pierwsze dane dotyczące przypadków wykorzystywania seksualnego osób małoletnich przez niektórych duchownych oraz zakonników zostały zebrane za okres 1990-2013 r. przez dr. Adama Żaka SJ, koordynatora KEP ds. ochrony dzieci i młodzieży w 2014 r. Następnie w 2018 r. Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski zebrał z wszystkich diecezji oraz zakonów męskich dane dotyczące zgłoszeń za okres od 1 stycznia 2014 do 30 czerwca 2018 r. Kwerenda opublikowana w marcu 2019 r. ujawniła 382 zgłoszonych przypadków z lat 1950-2018, z czego 198 dotyczyło osób poniżej 15 roku życia, a 184 – osób pomiędzy 15 a 18 rokiem życia. Na prośbę Delegata KEP ds. ochrony dzieci i młodzieży abp. Wojciecha Polaka pallotyński Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego im. Witolda Zdaniewicza (ISKK) przeprowadził pogłębioną analizę tych danych. Zaprezentowano ją podczas konferencji 13 stycznia 2021 r. podczas sesji „Budowa w Kościele w Polsce systemu przeciwdziałania wykorzystywaniu seksualnemu małoletnich”. Podczas zebrania plenarnego Konferencji Episkopatu Polski w październiku 2020 r. biskupi – zgodnie z rekomendacją delegata KEP ds. ochrony dzieci i młodzieży abp. Wojciecha Polaka – podjęli decyzję o kontynuacji badań dotyczących przypadków wykorzystywania seksualnego małoletnich za okres od połowy 2018 do końca 2020 r. Wstępne wyniki zostały zaprezentowane biskupom 12 czerwca br. podczas Zebrania Plenarnego KEP. Zbieranie i opracowanie danych zostało sfinansowane przez Fundację Świętego Józefa Konferencji Episkopatu Polski. *Biuro Delegata KEP ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży* Za: www.episkopat.pl

KAPITUŁA POLSKICH SALETYNÓW

W środę 23 czerwca 2021 roku w sanktuarium Matki Bożej Saletyńskiej w Dębowcu, po przeżytych wcześniej dniu skupienia prowadzonym przez bpa Jacka Kicińskiego CMF, przewodniczącego komisji ds. życia zakonnego w Konferencji Episkopatu Polski, rozpoczęła się Kapituła Prowincjalna do spraw i wyborcza polskiej prowincji saletyńców. Przewodniczył jej przełożony generalny ks. Silvano Marisa MS.

W obradach bierze udział 35 delegatów. Wśród nich jest 4 członków dotychczasowego zarządu prowincjalnego, przełożony okręgu szwajcarskiego oraz 30 delegatów wybranych przez członków prowincji.

Tematem obecnej kapituły są słowa zaczerpnięte z formuły profesji zakonnej stosowanej w Zgromadzeniu: „Aby odpowiedzieć na wezwanie Maryi z La Salette, Pojednawczynie grzeszników”.

Obrady rozpoczęła poranna Msza święta wotywna o Duchu Świętym w kaplicy Centrum Pojednania, które gości kapitulantów. Przewodniczył jej ksiądz prowincjał Grzegorz Zembroń MS, zaś homilię wygłosił ks. generał Silvano Marisa MS.

Po Eucharystii nastąpiło oficjalne otwarcie Kapituły. Uczestnicy odśpiewali hymn do Ducha Świętego, po którym została odczytana lista obecnych. Po powołaniu skrutatorów oraz sekretarzy Kapituły uczestnicy zatwierdzili procedurę obrad. Pierwsze istotne głosowanie dotyczyło wyboru członków Komisji Inicjatyw, która faktycznie koordynuje prace Kapituły. Zatwierdzono także składy pięciu Komisji Kapitulnych: I. Konsekracja, II. Wspólnota, III. Apostolstwo, IV. Formacja, V. Zarząd.

W czasie przedpołudniowej sesji kapitulanci wysłuchali raportu prowincjała ks. Grzegorza Zembronia MS.

W godzinie miłosierdzia kapitulanci zebrał się przed Najświętszym Sakramentem w kaplicy na Koronkę do Bożego Miłosierdzia i adoracji. Po modlitwie rozpoczęła się praca w komisjach kapitulnych, które dokonały wyboru swoich przewodniczących i sekretarzy oraz przedyskutowały raport prowincjała. Popołudniową sesję wypełniły sprawozdania z prac komisji oraz odpowiedzi prowincjała na pytania dotyczące zaprezentowanego przez niego raportu.

W godzinach wieczornych zebrała się jeszcze Komisja Inicjatyw wraz z sekretarzami kapituły w celu obliczenia głosów konsultacji w prowincji na urząd prowincjała.

Drugi dzień obrad Kapituły Prowincjalnej był poświęcony analizie sytuacji ekonomicznej prowincji, w trzecim zaś delegaci wybrali prowincjała, wikariusza i asystenta prowincjalnego.

W czwartek podczas sesji przedpołudniowej, rozpoczętej jak zawsze od lektury fragmentu Pisma Świętego, ekonom prowincjalny przedstawił raport ekonomiczny za lata 2018-2020. Następnie delegaci przedyskutowali przedstawione sprawozdanie w komisjach kapitulnych. O godzinie 12:45 kapitulanci udali się na wspólną Eucharystię.

Po południu, o godzinie 15:00, delegaci spotkali się ponownie w kaplicy na Koronkę do Bożego Miłosierdzia i adoracji Najświętszego Sakramentu. W sesji popołudniowej sekretarze poszczególnych komisji przedstawili na forum ogólnym kapituły opinie swoich grup na temat raportu ekonomicznego. Ekonom prowincjalny udzielił kapitulantom potrzebnych odpowiedzi i wyjaśnień. Drugą część popołudniowych obrad wypełniła prezentacja tematu kapituły, metodologii pracy oraz przygotowanych postulatów. Kapitułą pracę zakończyły wspólne nieszpory.

Nowy zarząd Prowincji

Piątek jak zawsze rozpoczął się od wspólnej jutrzni. O godzinie 9:00 delegaci udali się do kaplicy Centrum Pojednania na adorację Najświętszego Sakramentu. Po krótkiej medytacji przed Chrystusem Eucharystycznym kapitulanci wsłuchali się w kilka punktów saletyńskiej Reguły życia zakonnego, dotyczących wyboru i posługi przełożonego prowincji. Po modlitwie delegaci przeszli do sali obrad, gdzie podczas pierwszej tego dnia sesji, w tajnym głosowaniu wybrali ks. Grzegorza Zembronia MS na urząd prowincjała. Po zatwierdzeniu wyboru kapitulanci udzieli mu błogosławieństwa, a ks. generał Silvano Marisa MS odmówił nad nowo wybranym prowincjałem specjalną modlitwę.

W czasie drugiej sesji kapitulnej, poświęconej wyborom członków Rady Prowincjalnej, delegaci w tajnym głosowaniu wybrali ks. Jana Kijka MS na urząd wikariusza prowincjalnego. Asystentem prowincjalnym został wybrany ks. Czesław Hałgas MS. Podczas Eucharystii o godz. 13:00 nowo wybrany przełożony prowincji złożył przewidziane prawem Wyznanie wiary oraz przysięgę wierności przy objęciu urzędu wykonywanego w imieniu Kościoła. ks. Robert Głodowski MS

Za: www.saletyni.pl

KANONICY REGULARNI LATERAŃSCY RÓWNIEŻ ODBYLI KAPITUŁĘ

W dniach 21-24 czerwca 2021 roku w domu krakowskim odbyła się Kapituła Prowincjalna, w której uczestniczył także ksiądz Opat Generalny Franco Bergamin CRL. Kapitułę rozpoczęto uroczystą Mszą św., której przewodniczył Ojciec Opat. Współ-

bracia modlili się o światło Ducha Świętego, w rozeznawaniu znaków czasu, odczytywaniu na nowo charyzmatu i postudze duszpasterskiej.

W trakcie obrad omówiono aktualną sytuację Prowincji i zastanawiano się nad jej przyszłym kształtem. Poruszono także wiele istotnych spraw dotyczących duszpasterstwa w parafiach, w których posługują kanonicy, jak również

kwestie zarządzania administracyjno – ekonomicznego.

Omówiono formację seminarzystów i nowicjuszy oraz sprawę duszpasterstwa powołań. Ojcowie kapitulni w głosowaniu wyrazili wolę, aby dom formacyjny został przeniesiony z Krakowa do Gietrzwałdu.

Ponieważ z dniem 30 września 2019 roku dekretem Kongregacji

ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego weszły w życie normy zawarte w nowych konstytucjach zakonnych, ojcowie kapitułni podjęli pracę nad opracowaniem nowego dyrektorium Prowincji.

W czasie kapituły wybrano nowego wizytatora Ks. Dariusza Kaczyńskiego CRL (na II kadencję) oraz:

– 4 radnych – którzy w okresie pomiędzy kapitułami będą pomagali sprawować władzę nowo wybranemu prowincjałowi: Ks. Tomasza Ratajczaka CRL, Ks. Jacka Krzewickiego CRL, Ks. Piotra Adamusa CRL i Ks. Marcina Chodorowskiego CRL.

– magistra klerykatu i nowicjatu –
Ks. Jarosława Klimczyka CRL
– przeorów kanonii:
Ks. Piotra Adamusa CRL (Kraków)
Ks. Tomasza Ratajczaka CRL (Gietrzwałd)

Ks. Andrzeja Oleksego CRL (Ełk)
Ks. Dawida Kovera CRL (Mstów)
Ks. Zdzisława Palusa CRL (Drezdenko)
– ekonoma prowincjalnego: Ks. Jacka Krzewickiego CRL
– moderatora powołań: Ks. Łukasza Murańskiego CRL

Nowe wybory zatwierdził ks. Opat Generalny, Franco Bergamin CRL, który uczestniczył w obradach kapituły – zawierając z ufnością naszą przyszłość Najświętszej Maryi Matce Zbawiciela i świętym z zakonu kanonicznego.

Za: www.kanonicy.pl

KAPITUŁA WARSZAWSKICH FRANCISZKANÓW

W Niepokalanowie trwa Kapituła Prowincjalna Nadzwyczajna Prowincji Matki Bożej Niepokalanej Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Wśród tematów spotkania znalazły się m.in. zatwierdzenie odnowionych Statutów Prowincjalnych, zatwierdzenie odnowionego Statutu Niepokalanowa, kolor habitu braci czy zatwierdzenie planu zagospodarowania przestrzennego klasztoru w Niepokalanowie. Sześciodniowe obrady zakończy się jutro.

Jednym z najciekawszych tematów poruszonych na Kapitułach była też kwestia ewentualnej zmiany kolorów habitów franciszkanów z Prowincji Matki Bożej Niepokalanej (prowincja warszawska). Niedawno taką decyzję podjęli franciszkanie konwentualni z prowincji gdańskiej i krakowskiej.

– Był to dla nas bardzo ważny temat. Kolor czarny jest dla nas bardzo ważny. Taki habit nosił o. Maksymilian Kolbe, z takim habitem kojarzony jest Niepokalanów – mówi o. Damian Karczmar, rzecznik prasowy Prowincji Matki Bożej Niepokalanej Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych.

– Dwie prowincje franciszkanów w Polsce już habitów zmieniły, zmienił się kolor z czarnego na szary. Natomiast my, franciszkanie, którzy jesteśmy związani ze św. Maksymilianem i mamy to jego dziedzictwo, nie wyobrażamy sobie innego koloru poza czarnym. Stąd nie było dużo głosów za kolorem szarym. Pozostajemy przy kolorze czarnym. Dlatego franciszkanin w Polsce w czarnym habitcie to będzie franciszkanin z prowincji warszawskiej – dodaje o. Karczmar. Taka decyzja została przyjęta zdecydowaną większością głosów.

Prowincja Matki Bożej Niepokalanej Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Warszawie to jedna z trzech aktualnie istniejących prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych – franciszkanów – w Polsce. Patronką prowincji, założonej w 1939 roku, jest Matka Boża w Tajemnicy Niepokalanego Poczęcia. Siedzibą prowincjała jest klasztor w Warszawie przy ul. Zakroczymskiej 1. Prowincjalne seminarium duchowne ma swoją siedzibę w klasztorze w Łodzi-Łagiewnikach przy ul. Okólnej 185. Franciszkanie tej prowincji opiekują się sanktuarium w Niepokalanowie, gdzie ma też swoją siedzibę ośrodek powołańcy.

Zakonnicy z prowincji warszawskiej pracują na misjach w Burkina Faso, Tanzanii oraz na Białorusi, w Bułgarii, Niemczech i we Włoszech. Ponadto prowincja prowadzi Radio Niepokalanów, wydawnictwo z własną drukarnią oraz wydaje miesięcznik Rycerz Niepokalanej.

Za: **KAI**

MISJONARZE KRWI CHRYSYSTUSA MAJĄ NOWY ZARZĄD PROWINCJI

W dniach 21-22.06.2021, w domu św. Kaspra w Częstochowie, odbyło się Zebranie Prowincjalne Zgromadzenia Misjonarzy Krwi Chrystusa. Podczas III sesji pierwszego dnia Zebrania odbyły się wybory nowego Prowincjała i nowej Rady Prowincjalnej. Wyborom przewodniczył obecny na Zebraniu Moderator Generalny Zgromadzenia Misjonarzy

Krwi Chrystusa, ks. Emanuele Lupi CPPS.

Członkowie Zebrania dokonali wyboru nowego Prowincjała, którym został ks. Daniel Rafał Mokwa CPPS. W skład nowej Rady Prowincjalnej weszli: ks. Wojciech Czernatowicz CPPS (I Radny i Wiceprowincjał), ks. Sebastian Grzegorz Pięta CPPS (II Radny), ks. Bogusław Witkowski CPPS (III Radny), ks. Franciszek Piotr Grzywa CPPS (IV Radny).”

ks. Daniel Rafał Mokwa CPPS

ZAKOŃCZENIE PROCESU BEATYFIKACYJNEGO NA SZCZEBLU DIECEZJALNYM SŁ.B. S. ROBERTY ZOFII BABIAK (1905-1945)

24 czerwca 2021 r. w domu generalnym Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej w Starej Wsi, pod przewodnictwem Ks. Arcybiskupa Adama Szala, Metropolity Przemyskiego, odbyła się sesja zamykająca na szczebłu diecezjalnym proces beatyfikacyjny sługi Bożej s. Roberty Babiak. Uczestniczyli w niej członkowie Trybunału: Ks. Józef Bar – delegat biskupi, Ks. Stanisław Czenczek – promotor sprawiedliwości, Ks. Tadeusz Bratkowski – notariusz aktuariusz i S. Małgorzata Syska – notariusz adiunktus; postulator – S. Krystyna Kasperczyk oraz przedstawiciele Kurii Metropolitalnej w Przemysłu: Ks. Bartosz Rajnowski – kanclerz, Ks. Henryk Borcz – dyrektor Archiwum Archidiecezjalnego, Ks. Witold Burda – dyrektor Wydziału ds. Kanonizacyjnych i Ks. Łukasz Jastrzębski – sekretarz Księdza Arcybiskupa. Wspólnotę Ojców Jezuitów ze Starej Wsi reprezentował O. Wiesław Faron – rektor, a społeczność powiatu i gminy Brzozów – pan starosta Zdzisław Szmyd i pan burmistrz Szymon Stapiński.

Na uroczystość przybyły także przedstawicielki żeńskich wspólnot zakonnych – Siostry Michalinki z Miejsca Piastowego i Siostry Rycerki Niepokalanej ze Strachociny.

Liczne grono uczestniczek sesji stanowiły siostry służebniczki, na czele z Matką Beatą Chwistek, przełożoną generalną zgromadzenia.

S. ROBERTA ZOFIA BABIAK I AKTUALNOŚĆ JEJ DUCHOWEGO PRZESELANIA

S. Roberta – Zofia Babiak urodziła się 24 czerwca 1905 r. w Brandwicy k. Rozwadowa (dzisiejszej Stalowej Woli). Tam w latach 1903 – 1912 przebywali jej rodzice: ojciec Jerzy, który pracował wówczas w folwarkach należących do Lubomirskich – oraz matka – Katarzyna, z domu Kowalska.

Zofia została ochrzczona 29 czerwca 1905 r. w kościele rzymskokatolickim – u Ojców Kapucynów w Rozwadowie.

Rodzinną miejscowością Babiaków było Stubienko k. Przemysła, dokąd powrócili w 1912 roku. Na ich życie i kształtowanie postaw religijnych miała wpływ, wynikająca ze struktury demograficznej tych terenów, kultura chrześcijańskiego Wschodu i Zachodu, bowiem ojciec był obrządku grecko-katolickiego, a matka – łacińskiego. W obrządku łacińskim ochrzczone zostało troje spośród jedenaściorga dzieci Babiaków (tylko te, które urodziły się w Rozwadowie).

Zofia wychowana w atmosferze gorliwej pobożności, mając zaledwie cztery lata przeżyła wielkie pragnienie przyjęcia Komunii świętej, a do Sakramentu Eucharystii przystąpiła w wieku dziewięciu lat – 17 maja 1914 roku, w kościele parafialnym w Stubnie. Wcześniej, bo jeszcze w Rozwadowie rozpoczęła naukę w szkole powszechnej. W kościele w Rozwadowie po raz pierwszy w życiu spotkała siostry zakonne i już od dzieciństwa towarzyszyło jej pragnienie całkowitego poświęcenia się Bogu.

W roku 1924 podjęła starania o przyjęcie do Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej w Starej Wsi, lecz wstąpiła dopiero w 1929 r., po śmierci ojca. W następnym roku przyszła do Zgromadzenia również jej młodsza siostra Michalina – s. Cypriana (zmarła w 2006 roku).

S. Roberta w drugim roku nowicjatu została skierowana na placówkę do Przemysła, celem uzupełnienia podstawowego wykształcenia. Na skutek zmiany miejsca zamieszkania, wojny, słabego zdrowia i innych przeszkód, ukończyła tylko 4-klasową szkołę ludową, lecz do szkoły chodziła zaledwie przez półtora roku – do klasy pierwszej i czwartej.

Jej edukację w Przemysłu przerwała choroba, która wywiązała się na skutek urazu nogi, jakiego doznała w dniu 9 września 1931 roku, gdy w katedrze pomagała siostrze przy ozdabianiu ołtarzy. Od 22 grudnia 1931 r. do śmierci w 1945 r. przebywała na stałe w domu generalnym w Starej Wsi, skąd wyjeżdżała tylko na leczenie chorej nogi, trwające nieraz po kilka miesięcy – w Brzozowie Zdroju, Gorlicach, Drohobyczu, Lwowie, Lubieniu k. Lwowa i Iwoniczu Zdroju.

Dnia 19 marca 1932 r. złożyła pierwszą profesję zakonną, a 19 marca w 1937 r. śluby wieczyste.

Na ile pozwalały jej siły, zajmowała się szyciem i haftowaniem paramentów liturgicznych, oraz na prośbę sióstr pracujących wśród dzieci, układała wiersze na okolicznościowe występy.

S. Roberta odznaczała się wielką gorliwością w modlitwie i realizacji swojego powołania zakonnego. Do otoczenia odnosiła się z pokorą, prostotą i miłością, co jednało jej powszechną sympatię. Cierpienia duchowe i fizyczne przeżywała z poddaniem się woli Bożej, cicho i pogodnie. Nawet w ostatnim stadium choroby interesowała się sprawami sióstr, udzielając im rad oraz wspierając modlitwą.

Zmarła w opinii świętości, 12 lipca 1945 r. w domu generalnym w Starej Wsi i została pochowana na miejscowym cmentarzu. S. Roberta Babiak została obdarzona darem przeżyć mistycznych. Od 1933 do 1940 roku s. Roberta przeżywała ciemną noc ducha, dostąpiła też łaski mistycznych zaślubin z Panem Jezusem ukrzyżowanym.

Na polecenie spowiednika, o. Michała Matlaka TJ, w 1940 r. rozpoczęła pisanie dziennika duchowego. W jej zapiskach uwidacznia się głębokie zrozumienie Trójcy Świętej, Miłosierdzia Bożego, Eucharystii i innych tajemnic wiary. W 1941 r. zapisała w nim m.in. modlitwę, nazwaną później „koronką miłości”.

8 kwietnia 1942 r. s. Roberta otrzymała od Pana Jezusa polecenie przekazania ordynariuszowi diecezji przemyskiej, ks. bp. Franciszkowi Bardzie przesłania dotyczącego dwóch przykazań miłości, co w kontekście wydarzeń wojennych, miało szczególnie wyjątkowy wydźwięk. 28 września tegoż roku przełożona generalna, matka Eleonora Jankiewicz dostarczyła ks. biskupowi Bardzie tekst napisany przez siostrę Robertę, a także swoją

pozytywną o niej opinię. Rozpoczyna to proces rozeznawania przez księdza biskupa prawdziwości objawień siostry Roberty. 22 października 1943 r. bp Barda odwiedził siostrę Robertę w

Starej Wsi i dość długo z nią rozmawiał, a 16 stycznia 1944 r. napisał list pasterski na temat zachowania przykazania miłości Boga i bliźniego. *Siostry służebniczki NMP NP, Stara Wieś*

SALEZJANIN ODZNACZONY KRZYŻEM WOLNOŚCI I SOLIDARNOŚCI

Ks. Józef Belniak SDB ze wspólnoty salezjańskiej w Czerwińsku nad Wisłą odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności w Warszawie – 25 czerwca 2021 roku.

25 czerwca 2021 r. o godz. 12.00 na placu przy kościele pw. św. Józefa Oblubieńca NMP przy ul. Gen. Kazimierza Sosnkowskiego 34 w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia odznaczeń państwowych – Krzyży Wolności i Solidarności zasłużonym działaczom opozycji antykomunistycznej z lat 1956–1989. W imieniu prezydenta Andrzeja Dudy aktu dekoracji dokonał prezes IPN dr Jarosław Szarek. W gronie odznaczonych znalazł się współbrat z czerwińskiej wspólnoty salezjańskiej ks. Józef Belniak SDB.

W imieniu odznaczonych głos zabrał ks. Józef Belniak SDB, który powiedział: „Minęło już dużo czasu, wiele sytuacji, spraw, drobiazgów zostało zapomnianych przeze mnie i myślę, że przez każdego z nas i stąd ta informacja o odznaczeniu dla wszystkich z nas była zapewne zaskoczeniem. Pragniemy

podziękować prezydentowi RP Andrzejowi Dudzie, IPN i Polsce. Myślę też, że o prawdziwą wolność każdego człowieka i o prawdziwą Solidarność z każdym człowiekiem trzeba nadal walczyć i to jest nasze zadanie”.

Po ceremonii wręczenia odznaczeń została zaprezentowana wystawa plenerowa „TU rodziła się opozycja. Między Czerwcem '76 a Sierpniem '80”, przygotowana przez Instytut Pamięi Narodowej z okazji 45. rocznicy protestów robotniczych w czerwcu 1976 r. w Radomiu, Ursusie i Płocku.

Biogram odznaczonego ks. Józefa Belniaka wg. IPN

Ks. Józef Belniak SDB – od 1985 r. proboszcz salezjańskiej parafii św. Teresy i św. Jana Bosko w Łodzi, który zainicjował utworzenie działającego od 1986 r. Duszpasterstwa Ludzi Pracy, które stało się ośrodkiem spotkań przedstawicieli podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”. W 1987 r. na plebani powstał punkt informacyjny prezydium Zarządu Regionalnego Ziem Łódzkiej oraz sekretariat Grupy Roboczej Komisji Krajowej. W trzecią środę każdego miesiąca w kościele św. Teresy i św. Jana Bosko odprawiane były msze św. w intencji Ojczyzny. Za zgodą proboszcza we wrześniu 1988 r. przeprowadzona została akcja zbierania podpisów pod petycją do Sejmu PRL i Rady Państwa w sprawie ponownej legalizacji NSZZ „Solidarność”. Jako duchowy opiekun Duszpasterstwa Ludzi Pracy ks. Józef Belniak dążył do zjednoczenia różnych grup opozycyjnych, organizując wspólne spotkania i uroczystości. W latach 1986-1989 był inwigilowany przez Służbę Bezpieczeństwa w związku z podejrzeniem prowadzenia działalności polegającej na udostępnianiu bazy kościelnej przedstawicielom nielegalnych organizacji opozycyjnych.

Salezjanie Czerwińsk nad Wisłą

80. ROCZNICA ŚMIERCI CZTERECH SALEZJANÓW ZAMORDOWANYCH W OBOZIE AUSCHWITZ

27 czerwca przypada 80. rocznica śmierci czterech z dwunastu salezjanów należących do inspektorii św. Jacka w Krakowie, którzy zostali aresztowani 23 maja 1941 roku przez gestapo. Mowa tu o 64-letnim ks. Janie Świercu, proboszczu; 61-letnim ks. Ignacym Dobiaszu, wikariuszu parafialnym; 56-letnim ks. Franciszku Harazimie, profeszorze teologii, oraz 37-letnim ks. Kazimierzu Wojciechowskim, katechecie.

Po przesłuchaniu, chociaż zupełnie byli niezwiązani z żadną formą propagandy politycznej, oskarżono ich o udział w tajnych organizacjach i, co jeszcze było poważniejszym zarzutem, o promowanie wśród młodych ludzi, przy wykorzystaniu swojego oddziaływania jako kapłanów, kultury narodowej na szkodę

hitlerowskich Niemiec. To wystarczyło, by skazać ich na tortury i pobyt w obozie koncentracyjnym Auschwitz.

Pozbawieni własnych imion i nazwisk, zmuszeni byli nosić zakrwawione łańchmany tych, którzy przed nimi nie przeżyli straszliwej zbrodniczej kompanii, na jaką byli skazani oskarżeni o poważne przestępstwa. Dusząc się oparami spalonych zwłok, które unosiły się z komina krematorium, pobici i wycieńczeni nieudzielną pracą, wkrótce zostali zamordowani rękami esesmanów.

Ks. Jan Świerc i ks. Ignacy Dobiasz ponieśli śmierć pamiętnego ranka 27 czerwca 1941 roku. Po południu spotkało to ks. Franciszka Harazima i ks. Kazimierza Wojciechowskiego.

Ta ofiara była ziarnem życia, ziarnem zwycięstwa [...]. Ci duszpasterze [...] chrześcijańskiego życia każdego parafianina, a zwłaszcza młodych parafian [...] zapłacili nie tylko dobrym słowem, nie tylko przykładem swojego wspaniałomyślnego życia, ale także ofiarą i krwią męczeństwa” – powiedział ówczesny arcybiskup krakowski i kardynał Karol Wojtyła w czasie homilii, którą wygłosił 30 stycznia 1972 roku.

W odniesieniu do nich i innych pięciu salezjanów męczenników (ks. Ignacy Antonowicz, ks. Karol Golda, ks. Ludwik Mroczek, ks. Włodzimierz Szembek, ks. Franciszek Miśka) obecnie jest redagowane *Positio super martyro*. Za: www.infoans.org

EWANGELIZACYJNE RADIO PROFETO NADAJE OD SIĘDMIU LAT

Ewangelizacyjne Radio Profeto nadaje regularny program już od siedmiu lat. Dostępne jest w internecie, analogowo i cyfrowo.

W poniedziałek 28 czerwca okolicznościowe poranne i popołudniowe pasmo na antenie Radia Profeto poprowadzili ks. Michał Olszewski SCJ, Ewelina Zamojska i Piotr Zworski. Urodzinowy koncert na antenie zagrał zespół Play&Pray.

– Dobra Nowina niesie się falami Radia Profeto na różne sposoby – przez internet, analogowo i cyfrowo. Od siedmiu już lat docieramy w najodleglejsze krańce Polski, ale i całego świata. Dziękuję za to Panu Bogu i wszystkim życzliwym nam ludziom – mówi twórca Profeto ks. Michał Olszewski SCJ.

Redakcja zapowiada, że będzie pracowała nad rozwojem programowym, ale nie wprowadza rewolucyjnych zmian. – Niezmiennie najważniejsze dla nas pozostaną na antenie: Słowo Boże, chrześcijańska muzyka, poranki na żywo, audycje autorskie oraz transmisje live z wydarzeń ewangelizacyjnych. Nadal będziemy stronić od newsów oraz polityki, by nasza antena zawsze była tą, która łączy, a nie dzieli – podkreśla ks. Olszewski.

Regularne nadawanie ewangelizacyjne Radio Profeto zaczęło 26 czerwca 2014 r. Wówczas była to wigilia Uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa, patronalnego święta zgromadzenia sercanów, którzy są wydawcami Profeto.

30 marca 2017 r. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyznała Radiu Profeto koncesję na częstotliwość 92,1 MHz, a 24 września 2020 r. na 100,3 Mhz. Po rozszerzeniu koncesji sercańska rozgłośnia będzie słyszalna naziemnie prawie w całej Małopolsce.

W ostatnich trzech latach program Radia Profeto testowo nadawany był także w systemie DAB+ z Tarnowa, Sądeczynny, Bielska Białej, Wrocławia, Warszawy i Trójmiasta. Rozgłośnia otrzymała koncesję na cyfrowe nadawanie również w Poznaniu, Tarnowie, Częstochowie, Katowicach, Warszawie, Rzeszowie i Toruniu. W momencie wyłonienia operatorów, radio będzie w tych

lokalizacjach nadawało regularnie program w technologii cyfrowej.

Od listopada 2020 r. dostępna jest także aplikacja Profeto, która daje możliwość słuchania radia on-line, tworzenia listy ulubionych utworów granych na antenie, a także dostęp do archiwalnych audycji w formie podcastów.

Niezmiennie od 2014 r. ewangelizacyjnego radia można słuchać w internecie na www.profeto.pl/radio i w aplikacjach, a poszczególne audycje można odtwarzać za pośrednictwem tworzonych przez rozgłonię podcastów na Spotify, Apple Podcast czy Google Podcast.

Właścicielem radia jest Fundacja Profeto.pl – Sercański Sekretariat na rzecz Nowej Ewangelizacji. Profeto to nowoczesne środowisko przepowiadania Dobrej Nowiny, z wykorzystaniem zarówno tradycyjnych metod głoszenia Słowa Bożego, jak i nowatorskich rozwiązań multimedialnych. Poprzez portal i radio Profeto dociera codziennie do tysięcy osób ze Słowem Bożym, rekolekcjami on-line, relacjami z wydarzeń ewangelizacyjnych i chrześcijańską muzyką. Dzięki działalności charytatywnej Fundacja pomaga osobom w trudnej sytuacji materialnej, wykluczonym społecznie czy pokrzywdzonym przemocą. Najnowszym dziełem Fundacji jest budowa specjalistycznego centrum pomocy „Archipelag – Wyspy Wolne od Przemocy”.

O. SZMYDKI NA KONFERENCJI O MISJACH: ABY EWANGELIZOWAĆ POTRZEBUJEMY ODNOWIONEGO KOŚCIOŁA

Aby ewangelizować świat potrzebujemy odnowionego Kościoła, który się wciąż nawraca – podkreślił o. dr Ryszard Szmydki OMI podczas sympozjum „Modele misyjne i areopagi współczesnego zaangażowania misyjnego”, które odbywa się na UKSW.

W sesji głos zabrał m.in. metropolita gdański abp Tadeusz Wojda SAC, który omówił „Modele i areopagi misji dzisiaj według św. Jana Pawła II i Benedykta XVI”.

Duchowny zwrócił uwagę, że misja głoszenia Dobrej Nowiny była w ciągu wieków podejmowana głównie przez zakony i zgromadzenia o charyzmacie misyjnym. Obecnie sprawa misji to nie jest sprawa specjalistów, ale całego Kościoła, który prawdziwie poznał Jezusa i nie może Go zatrzymać dla siebie. Abp Wojda omówił kluczową encyklikę dotyczącą misji „Redemptoris missio” z 1990 r. św. Jana Pawła II. W swojej encyklice papież nazwał obszary misyjne areopagami: „Areopag był wówczas ośrodkiem kultury wykształconego ludu ateńskiego i dziś można go uznać za symbol nowych miejsc, w których należy głosić Ewangelię” – pisał papież i dodawał: „Jest wiele innych ‘areopagów’ współczesnego świata, ku którym winna się kierować działalność misyjna Kościoła. Na przykład zaangażo-

wanie na rzecz pokoju, rozwoju i wyzwolenia ludów, praw człowieka i narodów, przede wszystkim mniejszości, działanie na rzecz kobiety i dziecka, ochrona świata stworzonego, to wszystko dziedziny ludzkiej działalności, które należy rozjaśnić światłem Ewangelii.”

Kolejnym prelegentem był o. dr Ryszard Szmydki OMI, podsekretarz Kongregacji Ewangelizacji Narodów, który przedstawił referat: „Misyjność Kościoła w nauczaniu papieża Franciszka”. Prelegent wskazał, że papież Franciszek u progu swojego nauczania w adhortacji „Evangelii Gaudium” nakreślił wytyczne dotyczące ewangelizacji, które można streścić w kilku punktach: dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii; wyruszać w drogę, by stanowić misyjną wspólnotę;

być w permanentnym stanie misji; starać się by struktury Kościoła były bardziej misyjne; przepowiadać serce Ewangelii, tzn. by w centrum misji była zbawcza miłość Boga.

O. Ryszard Szmydki przypomniał, że papież Franciszek w charakterystyczny dla siebie sposób wzywa, by Kościół był szpitalem polowym, nawet z pobrudzonymi rękami, a pasterze Kościoła ludźmi, których czuć swoją trzodą. Papież Franciszek woli Kościół poturbowany, poraniony i brudny, który wyszedł na ulice, niż Kościół chory z powodu zamknięcia się.

Chorobą wewnątrzkościelną według papieża Franciszka jest duchowa światowość, która polega na szukaniu chwały ludzkiej i osobistych korzyści zamiast chwały Pana. Zdaniem papieża jedynym lekarstwem na tę dusząca światowość jest czyste powietrze Ducha Świętego, które kieruje nas na drogę misji.

Aby ewangelizować świat potrzebujemy odnowionego Kościoła, który się wciąż nawraca. To nawrócenie dotyczy także pa-

piestwa, podkreśla Franciszek. Nawrócenie dokonuje się przez kontemplację i osobistą więź z Chrystusem.

Na zakończenie o. Szmydki przedstawił wskazania papieża dla ewangelizatorów. Franciszek zachęca m.in. do bycia świadkami Ewangelii, którą trzeba głosić nie tylko słowem, ale życiem przemienionym Bożą obecnością.

W podsumowaniu prelegent zwrócił uwagę, że według papieża Franciszka wychodzenie Kościoła na misyjne drogi jest potrzebne samemu Kościołowi - jest lekarstwem na wewnętrzne choroby i pokusy. Dlatego marzeniem papieża jest Kościół w permanentnym stanie misji.

Organizatorem trzydniowego sympozjum, które odbywa się w formule on-line jest Komisja Episkopatu Polski ds. Misji, katedra Misjologii UKSW w Warszawie oraz Stowarzyszenie Misjologów Polskich.
Więcej na: www.misje.pl

MALI BRACIA BARANKA DZIĘKOWALI NA JASNEJ GÓRZE ZA SWÓJ PIERWSZY W POLSCE KLASZTOR

Ich podstawowym „zajęciem” jest modlitwa i kontemplacja, duchowość zogniskowana w Słowie Bożym, Eucharystii i adoracji Jezusa. Na Jasną Górę przyszli bracia ze Wspólnoty Baranka. To dziękczynienie za poświęcenie w Choroniu ich pierwszego w Polsce męskiego klasztoru nazwanego „Świątłość Najświętszego Oblicza”. W Mszy św. uczestniczyli też bracia, którzy przyjechali z Francji i Małe Siostry Baranka.

– Klasztor jest, trzeba się modlić o powołania. Na razie w Choroniu jest nas trzech – mówi brat Philip-Marie, który we wspólnocie jest od 18 lat, a od 9 lat w Polsce.

Pochodzący z Bretanii we Francji brat Paul-Emanuel, który w zgromadzeniu jest od 12 lat, a Polsce od dwóch, podkreśla, że piesza pielgrzymka na Jasną Górę to wyraz ich wdzięczności Opatrzności za powstanie klasztoru w Choroni, który został poświęcony w minioną sobotę, 19 czerwca. Uroczystości przewodniczył abp Wacław Depo, metropolita częstochowski.

Wspólnotę Baranka, do której należą zarówno konsekrowani bracia i konsekrowane siostry, jak i świeccy, kształtuje duchowość dominikańska i franciszkańska. Bracia i siostry utrzymują się jedynie z jałmużny. Ich misją jest zjednoczenie z Jezusem w Eucharystii i adoracji, umiłowanie Ewangelii i głoszenie Dobrej Nowiny szczególnie ubogim, nie tylko materialnie, ale i duchowo. Dzieli także swój stół z potrzebującymi i bez środków do życia, zwłaszcza z bezdomnymi.

Tym, co wyznacza rytm życia we wspólnocie jest Słowo Boże. Uczą się na pamięć Ewangelii. Każdego dnia „mandukują” ją, czyli spożywają. Powtarzają każdy werset kilka razy, aż zapadnie głęboko w serce – wyjaśniają br. Paul-Emanuel i br. Philip-Marie.

Motto Wspólnoty Baranka brzmi: „Zrąniony, nigdy nie przestanę kochać”.

Za: www.jasnagora.com

Refleksja tygodnia

O. ARTUR PIWOWARCZYK OMI: JESTEM ZAKOCHANY W ZIEMI ŚWIĘTEJ

W jakim miesiącu najlepiej wybrać się do Ziemi Świętej? Co warto zrobić przed wyjazdem? I gdzie leży sukces udanej pielgrzymki? O tym z ojcem Arturem Piwowarczykiem – oblatem, misjonarzem, rekolekcjonistą, licencjonowanym pilotem pielgrzymek krajowych i zagranicznych, licencjonowanym przewodnikiem po Ziemi Świętej – rozmawia Maciej Kluczka.

Jestem wręcz zakochany w całej Ziemi Świętej, lubię nawiedzać wszystkie miejsca święte i odkrywać, te które są mniej znane czy mniej nawiedzane przez pielgrzymów. Jednak najbardziej lubię nawiedzać Stare Miasto w Jerozolimie, które ma jedyny i niepowtarzalny klimat, bo przecież tam dokonały się także najważniejsze wydarzenia naszej wiary... – mówi o. Piwowarczyk OMI.

Maciej Kluczka (misyjne.pl): Czy polscy pielgrzymi przyjeżdżają do Ziemi Świętej, by zwiedzać, czy jednak większą uwagę przykładają do tego, by było to duchowe przeżycie. A może da się to połączyć?

Artur Piwowarczyk OMI: Pielgrzymowanie do chrześcijańskich miejsc świętych jest czymś wyjątkowym i niepowtarzalnym, różni się od wycieczki tym, że jest jeszcze akcent duchowy, który na takim wyjeździe odgrywa niesamowitą rolę. Trzeba podkreślić, że pielgrzymka do Ziemi Świętej jest inna od każdej innej pielgrzymki do przeróżnych miejsc świętych i sanktuariów na całym świecie, często jest także nazywana piątą Ewangelią. Ponieważ tu są korzenie i początki naszej wiary, tu wszystko się zaczęło i wzięło swój początek, dlatego pielgrzymki do Ziemi Świętej cały czas cieszą się ogromnym zainteresowa-

niem. Mówiąc Ziemia Święta myślimy najczęściej o Izraelu, ale to także Autonomia Palestyńska, Jordania, Egipt, Liban i Syria. Każdy pielgrzym przyjeżdżający do Ziemi Świętej jest bardzo ciekawy miejsc świętych związanych z życiem i działalnością Jezusa Chrystusa, Jego Matki i apostołów. Interesuje ich wszystko: historia, religia, kultura, ciekawostki... Wszyscy bardzo chętnie zwiedzają i nawiedzają miejsca święte, a jednocześnie w każdym takim miejscu jest czas, aby to miejsce zobaczyć, „dotknąć”, posłuchać fragmentu Pisma św. opisującego wydarzenie, które tu się dokonało, zrobić zdjęcie oraz się pomodlić. W każdej pielgrzymce trzeba połączyć zwiedzanie z dobrym, duchowym przeżyciem (codzienna Eucharystia, droga krzyżowa w Jerozolimie, różaniec, koronka do Bożego Miłosierdzia, modlitwa indywidualna).

Czy pamięta Ojciec taką sytuację, że ktoś, kto przyjechał bardziej na zasadzie „a bo namówiła mnie rodzina”, doznał w Ziemi Świętej czegoś na kształt nawrócenia?

Dla każdego pielgrzyma przyjazd do Ziemi Świętej i udział w pielgrzymce to ogromne przeżycie, także duchowe, ponieważ każdy może wtedy osobiście być w tych ważnych miejscach, dotknąć ich, pomodlić się i tu żadne opowiadania innych pielgrzymów, dobre przewodniki czy też dobre filmy na ten temat, nigdy nie zastąpią osobistego udziału i obecności w tych niezwykłych miejscach, i czy to będzie pierwsza, czy kolejna pielgrzymka do Ziemi Świętej. Często bywa, że ktoś jest namawiany do udziału w takiej pielgrzymce, i są obawy, czy da radę, czy finansowo się uda, jednak każdy, ale to każdy, zawsze jest ogromnie zadowolony, że warto było podjąć ten trud pielgrzymowania.

Jak długo Ojciec posługuje wśród pielgrzymów do Ziemi Świętej?

Na co dzień pełnię posługę misjonarza i rekolekcjonisty. Miałem ten zaszczyt i przyjemność, że głosiłem do tej pory rekolekcje adwentowe czy wielkopostne w wielu parafiach w naszej ojczyźnie, ale również w Szwecji, Norwegii, Kanadzie, Australii i Nowej Zelandii. Przed laty zrobiłem specjalistyczny kurs i po państwowych egzaminach otrzymałem licencję pilota wycieczek i pielgrzymek krajowych i zagranicznych oraz certyfikat specjalisty ds. turystyki. Od września 2012 r. oprócz posługi rekolekcjonisty pełnię także posługę opiekuna duchowego i przewodnika po Ziemi Świętej śladami Jezusa Chrystusa – tylko grup pielgrzymkowych. Od tamtej pory posiadam tzw. zieloną kartę (the Spiritual Leader Card), jest to taka licencja, która wydawana jest przez Kustodję Ziemi Świętej w Jerozolimie, która uprawnia do oprowadzania po miejscach chrześcijańskich w Ziemi Świętej.

Jakie miejsce w Ziemi Świętej dla Ojca jest najważniejsze?

Jestem wręcz zakochany w całej Ziemi Świętej, lubię nawiedzać wszystkie miejsca święte i odkrywać te, które są mniej znane czy mniej nawiedzane przez pielgrzymów. Jednak najbardziej lubię nawiedzać Stare Miasto w Jerozolimie, które ma jedyny i niepowtarzalny klimat, bo przecież tam dokonały się także najważniejsze wydarzenia naszej wiary: męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa.

Czy Ziemia Święta a szczególnie Jerozolima i bazylika Grobu Pańskiego, jest dobrym przykładem na pokojowe współistnienie różnych religii? Czy jednak na miejscu i z bliska wygląda to nieco inaczej?

W bazylice Grobu Bożego, podobnie jak w bazylice Bożego Narodzenia w Betlejem, obowiązuje tzw. status quo. W bazyli-

ce Grobu Bożego jest sześciu współwłaścicieli: prawosławni grecy, rzymscy katolicy – franciszkanie, Koptowie, Syryjczycy, Etiopczycy i Ormianie. Natomiast w bazylice Bożego Narodzenia tych współwłaścicieli jest trzech. Status quo to dekret – firmament wydany przez sułtana i obowiązuje wszystkich współwłaścicieli. Bez zgody choćby jednego z nich nic nie może być zmienione ani wprowadzone. Wszystko jest uregulowane tym dekretem – kiedy i w jakim miejscu można się modlić, celebrować Eucharystię, odbywać procesję... Do tego trzeba dodać, że klucze do bazyliki Bożego Grobu mają dwie rodziny muzułmańskie, i one wcześniej rano otwierają i zamykają bazylikę.

Co Ojciec radziłby osobie, która pierwszy raz wybiera się do Ziemi Świętej? Jak się przygotować? Co trzeba wiedzieć, żeby dobrze przeżyć taki czas?

Wiele takich szczegółowych porad możemy znaleźć w internecie, na różnych katolickich stronach i każdy będzie podpowiadał coś innego. Tam możemy znaleźć dużo ciekawych i interesujących wskazówek. Warto jednak przed wyjazdem przeczytać sobie Ewangelię, warto przeczytać sobie jeden czy drugi przewodnik po Ziemi Świętej. Każde biuro pielgrzymkowe przed wyjazdem daje na piśmie pewne wskazówki, czy też organizuje takie spotkanie przedpielgrzymkowe z przedstawicielem biura lub przewodnikiem, i wtedy można zapytać o to, co nas szczególnie interesuje, czy w czym mamy pewne wątpliwości. Natomiast na samej pielgrzymce najważniejszą sprawą jest współpraca całej grupy i każdego z osobna z przewodnikiem. Pielgrzymka w grupie jest pewnym trudem, jak zresztą każda pielgrzymka, trzeba dostosować się do tempa grupy, często wcześniej wstać, być punktualnym, przestawić się na inny klimat, hotel czy inne jedzenie...

Tak jest, wtedy można uniknąć nieporozumień czy stresu. Zgrana grupa to połowa sukcesu. A jak pandemia zmieniła pielgrzymowanie do Ziemi Świętej? Izrael bardzo szybko przeszedł przez program szczepień. Czy teraz to miejsce jest już zupełnie otwarte dla pątników? Izrael wpuszcza wszystkich? Czy tylko zaszczepionych?

Pandemia ogromnie zmieniła pielgrzymowanie do Ziemi Świętej, tzn. nie było żadnych pielgrzymek. Izrael i Palestyna były zamknięte na pielgrzymów i turystów. Cały czas się to teraz zmienia, ponieważ Izrael jest pierwszym krajem na świecie, którego większość obywateli jest zaszczepiona i uzyskała tzw. zbiorową odporność na wirusa. Na początku czerwca Izrael otworzył się na grupy do 30 osób, które wcześniej są zgłaszane i pod pewnymi warunkami są wpuszczane do tego kraju. Od 1 lipca miał się otworzyć na pielgrzymów i turystów indywidualnych, ale ten termin został przesunięty o miesiąc. Te przepisy i

zasady są cały czas weryfikowane i modyfikowane, w zależności od sytuacji pandemicznej.

A kiedy najlepiej przyjechać do Ziemi Świętej? Na przykład w okresie wielkanocnym czy lepiej w okresie mniej obleganym?

W mojej opinii najlepiej jest przyjechać w lipcu i sierpniu, choć są wtedy największe upały. Wtedy mało osób decyduje się na przyjazd do Ziemi Świętej, jednak to właśnie wtedy nie ma wielkich tłumów i kolejek do miejsc świętych. To wtedy można spokojnie i bez pośpiechu nawiedzać miejsca święte i spokojnie się w tych miejscach pomodlić. Większość grup jednak przyjeżdża pod koniec stycznia, na początku lutego oraz od

września do listopada, wtedy nie ma takich upałów, można swobodnie pielgrzymować. Odradzałbym lecieć do Ziemi Świętej na święta Bożego Narodzenia lub Wielkanoc, chyba że już było się kilka razy i chce się bardziej duchowo przeżyć te święta, w miejscach, w których te wydarzenia się dokonały. Chciałbym serdecznie zachęcić do pielgrzymowania do Ziemi Świętej, choćby raz w życiu. Pielgrzymka do Ziemi Świętej jest niesamowitym i niezapomnianym przeżyciem na całe życie. Po takiej pielgrzymce inaczej rozumiem chrześcijaństwo. Czytając Pismo św. przypominam sobie wszystkie te miejsca, gdzie się to wydarzyło i w których mogłem być, inaczej odmawiam różaniec, inaczej rozważam wydarzenia biblijne...

Tekst pochodzi z nowego numeru "Misyjnych Dróg"

Za: www.oblaci.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ: TYLKO WOLNY KOŚCIÓŁ JEST KOŚCIOŁEM WIARYGODNYM

Ojciec Święty zachęcił do czerpania ze świadectwa dwóch wielkich świadków Ewangelii i filarów Kościoła, jak nazwał świętych Piotra i Pawła, których uroczystość dziś przypada. W czasie Mszy w Bazylice Watykańskiej Papież przedstawił ich jako apostołów wyzwolenia. Podkreślił, że „tylko wolny Kościół jest Kościołem wiarygodnym”. W liturgii uczestniczyli nowi arcybiskupi-metropolici, w tym abp. Tadeusz Wojda SAC z Gdańska oraz delegacja Ekumenicznego Patriarchatu Konstantynopola.

Na początku homilii Papież podkreślił, że w centrum życia obydwu apostołów znajdowało się spotkanie z Jezusem, które odmieniło ich życie. Piotr został wyzwolony przede wszystkim z poczucia niegodności i goryczy porażki. Z kolei Paweł doświadczył wyzwolenia przez Chrystusa, z niewoli własnego „ja” i z niewoli religijnej żarliwości, która czyniła go zapalencem w zachowywaniu tradycji i brutalnym w prześladowaniu chrześcijan.

„Kościół spogląda na tych dwóch olbrzymów wiary i widzi dwóch apostołów, którzy wyzwolili moc Ewangelii w świecie, jedynie dlatego, że sami zostali wyzwoleni przez spotkanie z Chrystusem. On ich nie osądzał, nie upokarzał, ale z czułością i bliskością dzielił ich życie, wspierając ich swoją modlitwą, a niekiedy przywołując ich, aby nimi

wstrząsnąć i doprowadzić do zmiany – mówił Franciszek. – Do Piotra Jezus mówi z czułością: «prosiłem za tobą, żeby nie ustała twoja wiara» (Łk 22,32); a Pawła pyta: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?» (Dz 9, 4). Jezus czyni to samo z nami: zapewnia nas o swojej bliskości, modląc się za nas i wstawiając się do Ojca; łagodnie upomina nas, gdy popełniamy błędy, abyśmy mogli znaleźć siłę do powstania i podjęcia drogi”.

Papież podkreślił, że dotknięci przez Pana, także my zostaliśmy uwolnieni. I zawsze potrzebujemy wyzwolenia, bo, jak podkreślił, tylko wolny Kościół jest Kościołem wiarygodnym. Zachęcił do podążania na tej drodze za przykładem apostołów wyzwolenia.

„Podobnie jak Piotr, jesteśmy wezwani do uwolnienia się od poczucia porażki w obliczu naszych niekiedy nieudanych prób; do uwolnienia się od strachu, który nas obezwładnia i czyni nas bojaź-

liwymi, zamykając nas w naszych pewnikach i odbierając nam odwagę prorokowania – mówił Franciszek. – Podobnie jak Paweł, jesteśmy wezwani, by być wolnymi od obłudy zewnętrżności; aby być wolnymi od pokusy narzucania się z mocą świata, zamiast ze słabością, która czyni miejsce dla Boga; wolnymi od przestrzegania religijności, która czyni nas surowymi i nieelastycznymi; wolnymi od dwuznacznych związków z władzą i od lęku przed byciem niezrozumianymi i atakowanymi”.

Ojciec Święty wskazał, że Piotr i Paweł „przekazują nam obraz Kościoła powierzonego w nasze ręce, ale wiernie i czule prowadzonego przez Pana; Kościoła słabego, ale mocnego obecnością Boga; Kościoła wyzwolonego, który może ofiarować światu to wyzwolenie, jakiego nie może sobie dać o własnych siłach: wyzwolenia od grzechu, od śmierci, od rezygnacji, od poczucia niesprawiedliwości, od utraty nadziei, które tak bardzo upadła życie ludzi naszych czasów”. Na zakończenie homilii Franciszek zachęcił do modlitwy za pasterzy, za Kościół i wszystkich ochrzczonych, abyśmy wyzwoleni przez Chrystusa, byli apostołami wyzwolenia na całym świecie.

Za: www.vaticannews.va

KARD. CANTALAMESSA OBJĄŁ BAZYLIKĘ TYTULARNĄ

W niedzielę rano 13 czerwca 2021 r. kardynał br. Raniero Cantalamessa OFM Cap objął w posiadanie bazylikę Sant'Apollinare alle Terme w Rzymie; daty ceremonii były wcześniej parokrotnie ustalane, a następnie odwołane z powodu pandemii.

Obrzęd rozpoczął się odczytaniem Bulli papieskiej skierowanej br. Raniero, datowanej na 28 listopada 2020 r., w której powierzone nowo mianowanemu kardynałowi-diakonowi bazylikę S. Apollinare alle Terme. Następnie rozpoczęła się Eucharystia za zamkniętymi drzwiami, w pięknej Bazylice, gdzie zgromadziła się grupka wiernych reprezentujących wielu, którzy chcieliby w niej uczestniczyć. W przestrzeni prezbiterium, zebrało się jak w uścisku, kilku kapłanów i kilkunastu braci kapucynów z Kurii Generalnej, przede wszystkim Minister Generalny br. Roberto

Genuin i Minister Prowincjalny Prowincji Marche br. Sergio Lorenzini (z prowincji br. Raniero).

Liturgii Eucharystycznej towarzyszył mistrz ceremonii ks. Lubomir Welnit jak również asystowali jej młodzi studenci i klerycy Prałatury Opus Dei, którym powierzono opiekę duszpasterską nad Bazylik

Siła ziarna

W homilii kaznodzieja Domu Papieskiego ujawnił głębię, szczególnie zadanie tych, którzy przewodniczą celebracji. Wychojąc od proklamowanej właśnie Ewangelii, podkreślił podstawową prawdę ewangelicznego przepowiadania: Słowo ma wewnętrzną siłę, która motywuje do szybkiego i zaskakującego rozwoju pierwotnej wspólnoty chrześcijańskiej w całym basenie Morza Śródziemnego; siła ta nie wyczerpuje się, ale jest zawsze ukryta w Słowie i przynosi owoce niezależnie od siewcy.

Pokusa pochodząca z poza

Każde drzewo rozpoznaje się po owocach, które może wydać; natomiast chrześcijaństwo jest rozumiane od swoich korzeni, to

znaczy od Chrystusa, na którym jest zbudowane; owoce, nawet najbardziej godnie podziwu, wyrażone w życiu świętych lub męczenników, nie wnoszą nic do doskonałości wzoru, jakim jest Chrystus. Wręcz przeciwnie, powracającą pokusą patrzenia na Kościół jest pokusa, by nie brać pod uwagę korzenia, nie brać pod uwagę Chrystusa, Syna Bożego, ale patrzeć tylko na historyczne i często najgorsze rysy Kościoła, a na nich to często osoby z zewnątrz skupiają uwagę. Jest to pokusa dla tych, którzy chcą włączyć Chrystusa w szerszą panoramę religijną, w której nie jest On już całą historią, ale częścią większego wszechświata, sprowadzając Chrystusa do jednego z wielkich słów, które wybrzmiały w historii ludzkości, a nie „Słowo” czyli, Syn Boży, który przyszedł na ten świat.

Gołąb

Słowo zasiane przez Chrystusa, powierzone grupie rybaków i prostych ludzi, przeszło przez wieki i naznaczyło dzieje człowieka dzięki działaniu Ducha Świętego i dotarło do nas. Brat Raniero stał się sługą Słowa, niestrudzenie zasiewając je wszędzie z mądrością, mając świadomość, że bohaterem, który je ożywia jest Duch Święty. O tym chciał przypomnieć sobie i innym nowy kardynał, wybierając wizerunek gołębicę i motto „Veni Creator Spiritus” dla herbu swego kardynałstwa, eksponowanego odtąd na fasadzie bazyliki Sant'Apollinare.

Dziękuję Ci!

Święto dziękczynienia to uczucie, które przenikało wszystkich uczestników i było powtarzane kilka razy tego ranka. Ostatnim słowem dziękczynienia było to, które wyraził rektor bazyliki ks. Antonio Rodriguez de Rivera, w imieniu własnym oraz w imieniu całej prałatury Opus Dei, mówiąc, że jest ona bardzo zaszczycona i wdzięczna Ojcu Świętemu za powierzenie tej bazyliki br. Raniero.

Już po zakończeniu liturgii w Bazylice miał miejsce letni poczęstunek na przyległym dziedzińcu Uniwersytetu Santa Croce, w elegancko przygotowanym bufecie. Za: www.ofmcap.org

NIEBAWEM BEATYFIKACJA NIEMIECKIEGO JEZUITY

19 czerwca 2021 roku Ojciec Święty Franciszek przyjął na audiencji Jego Eminencję kardynała Marcello Semeraro, Prefekta Kongregacji Spraw kanonicznych. Podczas audiencji Papież upoważnił tę Kongregację do promulgowania 1 dekretu o cudzie, 1 dekretu o męczeństwie oraz pięciu – heroicznosci cnót. Dekret o cudzie dotyczy żyjącego w drugiej połowie XVII wieku niemieckiego jezuitę, Jana Filipa Jeningen (5 stycznia 1642 – 8 lutego 1704)

Jan Filip Jeningen urodził się w 1642 roku. 19 stycznia 1663 r. wstąpił do Towarzystwa Jezusowego i został odnośnym sukcesy misjonarzem ludowym. Posługiwał w rozstawionym przez jezuitów sanktuarium Matki Bożej w

Schönenbergu, niedaleko Ellwangen w Szwabii. Jeningen, dzięki sławie swojej osobistej świętości, przyciągał pielgrzymów z bliska i z daleka. Przez wiele lat wyjeżdżał na misje, starając się z powodzeniem ożywić katolickie życie moralne i praktyki religijne w tym regionie. Jego wizyty objęły cztery diecezje: Augsburg, Konstancja, Eichstätt i Würzburg.

Oddziaływał na wszystkie klasy społeczne, a jego duchowość była zakorzeniona w niezachwianej ufności w Opatrzność

Bożą. Natchnienie czerpał z kultu Eucharystii-. Oznaczał się głęboką pobożnością maryjną. Już za życia otaczała go opinia świętości, krążyły opowieści o jego cnotach, uzdrowieniach i nadzwyczajnych darach przewidywania.

Philipp Jeningen zmarł 8 lutego 1704 r. w Ellwangen w Bawarii, gdzie spędził większość swojego życia apostołowskiego. Proces beatyfikacyjny rozpoczął się 23 marca 1945 r. i odbywał się na szczeblu lokalnym. Positio – dokumentujące jego życie pełne heroicznosci cnót – zostało przesłane do Kongregacji Spraw Kanonicznych w 1983 r., a papież Jan Paweł II ogłosił go 21 grudnia 1989 r. czcigodnym.

Przypisywany jego wstawiennictwu cud był badany na szczeblu lokalnym od 7 listopada 2011 r. do 10 maja 2013 r.

Za: KAI

FRANCISZKANIN Z MEDZIUGORIE: ZACHĘTA DO PADNIĘCIA NA KOLANA PRZED BOGIEM

24 czerwca 1981 roku rozpoczęła się historia Medziugorie, które z biegiem czasu stało się celem pielgrzymek milionów ludzi z całego świata. Choć prawdziwość objawień maryjnych jest wciąż badana przez Kościół, to „Bałkańskie Lourdes” stało się „konfesjonalem świata”, w którym dokonują się nawrócenia, a ludzie zaczynają żyć Ewangelią na co dzień.

To nie objawienia, ale dokonująca się w tym miejscu radykalna przemiana serc jest magnesem przyciągającym do Medziugoria ludzi ze wszystkich kontynentów – mówi pracujący w tym miasteczku franciszkanin, Tomislav Pervan. Wskazuje, że całe duszpasterstwo ukierunkowane jest nie na cuda i nadzwyczajne uzdrowienia, ale na modlitwę, zgłębianie Słowa Bożego, post i pokutę, w tym na sakramentalną spowiedź, która w Medziugoriu odgrywa zasadniczą rolę. Nie bez przyczyny miejsce to nazywane jest „konfesjonalem świata”. Wśród owoców Medziugoria ojciec Pervan wylicza m.in. ponad 800 powołań kapłańskich i zakonnych, których początek sięga właśnie wizyty u Matki Bożej Królowej Pokoju.

Kościół wciąż nie wypowiedział się na temat prawdziwości objawień maryjnych. W ciągu ostatnich lat Watykan złagodził jednak duszpasterskie zakazy dotyczące Medziugoria. W 2019 roku pozwolono m.in. na organizowanie oficjalnych pielgrzymek do tego miejsca. Abp Henryk Hoser, którego w maju 2018 roku Papież Franciszek mianował wizytatorem apostolskim o charakterze specjalnym dla tamtejszej parafii mówił w jednym z wywiadów dla Radia Watykańskiego, że Medziugorie zajmuje

dziś centralne miejsce na mapie Kościoła. Jest tak między innymi dlatego, że rozwija się tam kult Matki Bożej Królowej Pokoju, którego bardzo brakuje współczesnemu światu.

Warto zauważyć, że w minionym miesiącu Medziugorie po raz pierwszy zostało włączone w oficjalną inicjatywę Stolicy Apostolskiej. Chodziło o ogłoszony przez Franciszka maraton modlitewny w intencji ustania pandemii, który przez cały miesiąc maj odbywał się w poszczególnych sanktuariach maryjnych na świecie. Dla wielu była to ogromna niespodzianka, ponieważ z kanonicznego punktu widzenia Medziugorie nie ma statusu sanktuarium. Ks. Salvatore Perrela, który jest cenionym włoskim mariologiem i był członkiem watykańskiej komisji badającej na polecenie Benedykta XVI prawdziwość objawień zauważa, że oznacza to docenienie przez Franciszka pobożności ludowej i duszpasterskiego znaczenia tego miejsca.

Za: www.vaticannews.va

OBLAT SEKRETARZEM PAPIESKIEJ KOMISJI DS. OCHRONY NIELETNICH

Ojciec Święty Franciszek mianował amerykańskiego oblata Maryi Niepokalanej – o. Adrewa Smalla OMI – sekretarzem Papieskiej Komisji ds. Ochrony Nieletnich. Jak wskazał ojciec Small, papież chce jeszcze mocniejszego podkreślenia roli ochrony nieletnich w całej sieci Kościoła, z uwzględnieniem znaczącej roli Kurii Rzymskiej. *Trzeba zapewnić pełną przejrzystość. Aby ludzie wiedzieli, że to co Kościół robi jest jawne dla wszystkich, że można to poddać ocenie, że bezpieczne środowisko jest tworzone w praktyce, a nie tylko w teorii. Jest to ważne dla wielu ludzi, aby odzyskać ich zaufanie* – powiedział Radiu Watykańskiemu amerykański oblat Niepokalanej.

Ojciec Small posługiwał jako misjonarz w Rio de Janeiro w Brazylii oraz w Houston w Teksasie. Przez ostatnie 10 lat

kierował Papieskimi Działami Misyjnymi w Stanach Zjednoczonych. Jak dyrektor krajowy pomagał w opracowaniu sposobów finansowania kursów dla duchownych z Azji i Afryki w Centrum Ochrony Dziecka na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

Posiada doktorat z nauk teologicznych, obroniony na Katolickim Uniwersytecie Ameryki w Waszyngtonie. Ukończył również studia prawnicze na Sheffield University w Anglii i Georgetown University Law Center, gdzie wykładał między-

narodowe prawo handlowe w latach 2006-2009. W latach 2004-2009 był doradcą politycznym Konferencji Episkopatu USA w zakresie międzynarodowego rozwoju gospodarczego. W 2010 roku zaangażował się w koordynowanie akcji pomocowej dla zniszczonego trzęsieniem ziemi Haiti.

To jedyna zmiana w Papieskiej Komisji ds. Ochrony Nieletnich. Pozostali członkowie zostali powołani przez papieża na kolejną kadencję w marcu br. Komisja została powołana przez Ojca Świętego Franciszka jako ciało doradcze w celu poprawy norm i procedur Kościoła w zakresie ochrony osób nieletnich i bezbronnych dorosłych. Amerykański oblat wyznaczył sobie za pierwsze zadanie sprawdzenie i poddanie ocenie dotychczasowych norm postępowania. Wskazał też na rosnącą potrzebę pociągania do odpowiedzialności zwierzchników Kościoła.

Za: www.oblaci.pl

POŚWIĘCENIE MOZAIKI MATKI BOŻEJ SZKAPLERZNEJ W OGRODACH WATYKAŃSKICH

Powszechnie znany jest fakt, że w całej Ameryce Łacińskiej istnieje bardzo żywotny kult Matki Bożej Szkaplerznej. W kulcie

tym na czoło wybijają się Chilijczycy. Dlatego 24 października 1923 r. papież Pius XI ogłosił Najświętszą Maryję Pannę z Góry Karmel Patronką Chile. Św. Jan Paweł II pielgrzymując do Chile 3 kwietnia 1987 r., modlił się przed łaskami słynącą figurą Madonny Szkaplerznej w sanktuarium w Maipù, wołając: „Święta Maryjo, Matko Nadziei, Najświętsza Dziewico z

Karmelu, Matko Chile! Osłoń swoim szkaplerzem jak tarczą opieki miasta i wieś, łańcuchy gór i morze, mężczyzn i kobiety, młodzież i dzieci, starców i chorych, sieroty i cierpiących, wiernych synów Kościoła i zbląkane owce". Od 2007 r. dzień 16 lipca, liturgiczne wspomnienie Matki Bożej Szkaplerznej, dzięki decyzji chilijskiego parlamentu, jest także świętem narodowym w tym kraju.

Ostatnio, 25 czerwca br., mozaikę Matki Bożej Szkaplerznej z Chile umieszczono w Ogrodach Watykańskich. Ofiarowała ją Papieżowi Franciszkowi Ambasada Chile przy Stolicy Apostolskiej. Mozaikę wykonała z rodzimych 15.400 chilijskich kamieni artystka Franciszka Claro. Zauważmy, że czarne oczy Madonny i Dzieciątka wykonane są z obsydianu z Wyspy Wielkanocnej. Nad wykonaniem mozaiki artystka pracowała przez dwa lata, zawsze w klimacie modlitwy za ojczyznę i o pokój na świecie, przy cięciu, polerowaniu i klejeniu kamieni, perł i muszli morskich. Dzieło ma 140 cm wysokości i 110 cm szerokości. Cement użyty jako spoiwo został zmieszany z popiołem setek modlitw napisanych przez Chilijszczyków do ich Patronki zwłaszcza podczas odosobnienia i kwarantanny spowodowanych przez pandemię.

Ceremonii błogosławieństwa mozaiki, która umieszczono na wewnętrznym murze Ogródów Watykańskich, w obecności delegacji Chilijszczyków, przewodniczył kard. Giuseppe Bertello OFMConv., archidiecezja Bazyliki Watykańskiej, w obecności kard. Celestino Aós OFMConv., arcybiskupa Santiago w Chile, oraz biskupa pomocniczego Alberto Lorenzelli, SDB.

o. Szczepan T. Praśkiewicz OCD

MIGUEL BEZOS PRZEKAZAŁ MILIONY NA SALEZJAŃSKĄ SZKOŁĘ

Ojczym założyciela Amazona przekazał 12 milionów dolarów na katolicką szkołę w Wilmington. Jest to dar wdzięczności za opiekę i wychowanie jakie otrzymał w tej placówce od zajmującego się dziećmi-migrantami ks. Jamesa Byrne'a. Przekazane fundusze posłużą do ustanowienia stypendium imienia tego zasłużonego zakonnika, który zmarł w ubiegłym roku.

Przekazując szkole tak znaczącą sumę Miguel Bezos wyraźnie podkreślił, że w ten sposób wyraża wdzięczność za pomoc, jaką otrzymał, gdy po rewolucji na początku lat 60. uciekł z Kuby i znalazł schronienie w Stanach Zjednoczo-

nych. Wraz z nim wyemigrowało wówczas 14 tys. nieletnich, w ramach projektu „Operacja Piotruś Pan” zorganizowanego wspólnie przez Kościół katolicki i amerykańskie władze. Ponieważ katolickie ośrodki na Miami były przeciążone, część dzieci wysłano do innych stanów. On trafił wówczas do domu dla chłopców w Wilmington, który prowadzili salezjanie. Placówka ta dała mu schronienie i możliwość nauki. To właśnie tam spotkał ks. Byrne'a, który był odpowiedzialny za chłopców.

„To było wspaniałe doświadczenie. Póki żył spotykaliśmy się, tak samo zresztą jak z wieloma wychowankami z tych czasów” – stwierdził Miguel Bezos. Wskazał, że przekazane przez niego wsparcie materialne jest podziękowaniem i docenieniem dziedzictwa szkoły w

kształceniu wielu pokoleń migrantów. Ojczym założyciela Amazona podkreślił, że w tamtych czasach nie było tak antymigranckich nastojów, jakie są obecnie. „Chciałbym, aby migranci zrozumieli, że trzeba przystosować się do nowej sytuacji, ale nie należy tracić swej tożsamości” – mówił. Wskazał, że najlepszą rzeczą jaką mogą zrobić z kolei ci, którzy przyjmują nowych sąsiadów, to pomóc im w asymilacji. Podkreślił, że zawsze istnieje potrzeba kompromisu po obu stronach.

Pieniądze przekazane przez Miguel Bezosa sfinansują 24. stypendia imienia amerykańskiego salezjanina, a także pomogą w pokryciu wydatków na książki i egzaminy na studia dla najuboższych uczniów. Za: www.vaticannews.va

Zapowiedzi wydarzeń

INFORMACJA O PIERWSZYM SPOTKANIU HISTORYKÓW ZAKONÓW MĘSKICH

Powołana wiosną tego roku Komisja Historyczna przy KWPZM postanowiła zorganizować sesję naukową, która odbędzie się w Gnieźnie w dniach 22-23 listopada 2021 r.

Komisja zaprasza na wspomnianą sesję historyków ze wszystkich prowincji zakonnych oraz klasztorów mniszych w Polsce.

Proponowanym tematem pierwszego spotkania zakonnych historyków będzie *Zaangażowanie zakonów męskich w*

pomoc Żydom w czasie II wojny światowej. Ma to być rozpoczęcie wielkiego dzieła, które jest konieczne we współczesnym świecie. Zakony polskie powinny zostawić w literaturze polskiej i światowej świadectwo ogromu swojej pracy, poświęcenia i życzliwości, jaką okazywały Żydom w tym trudnym tak dla nich jak i dla Polaków okupacyjnym okresie.

W związku z tym Komisja Historyczna postanowiła zaprosić na sympozjum w Gnieźnie czterech prelegentów zajmujących się wspomnianym tematem, aby zaprezentowali metodologię pracy nad tym tematem, czego owocem ma być publikacja jedno lub wielotomowa, po-

święcona zakonnej pomocy Żydom podczas okupacji. red.

DOMINIKANIE ZAPRASZAJĄ NA CYKL SPOTKAŃ O O. JANIE GÓRZE

Na cykl spotkań poświęconych pamięci ojca Jana Góry w dniach 11 do 15 sierpnia na Jamnej w gminie Zakliczyn w Małopolsce zapraszają ojcowie dominikanie. W programie przewidziano szereg spotkań:

W środę 11 sierpnia redaktor Tomasz Terlikowski, dziennikarz, publicysta, autor książek będzie mówił na temat: „Dwie rewolucje, czyli o tym jak rewolu-

cja komunikacyjna i obyczajowa wpływają na Kościół i na świat". Następnie profesor Jacek Kowalski, autor książki, pieśniarz poruszy zagadnienie; „Sarmatyzm. Z czym go jeść i dlaczego się nie da?”

Po południu Małgorzata Bilka, dziennikarka, autorka książek i socjolog będzie starała się odpowiedzieć na pytanie: „Dlaczego młodzi odchodzą dziś z Kościoła?”

Wieczorem o kwestii „Szczepienia przeciw Covid – szansa czy zagrożenie?” mówić będą prof. Janusz Gadzinowski, neonatolog, członek Papieskiej Akademii pro Vita oraz Anna Graduszevska, anesteziolog, szefowa oddziału intensywnej terapii dla chorych na Covid w Poznaniu. Kolejnego dnia, w czwartek 12 sierpnia będzie rano możliwość kolejnego spotkania z redaktorem Tomaszem Terlikowskim, a tytuł jego wypowiedzi brzmi: „Absolutyzm, populizm, rozkład – czyli o modelach władzy w Kościele i ich związkach ze współczesną polityką”.

W południe Joanna Kubaszczyk będzie starała się odpowiedzieć na pytanie: „Polski katolicyzm. Sentymentalizm, indywidualizm?”. Po południu Małgorzata Bilka będzie się zastanawiała nad tym: „Czy w Kościele jest miejsce dla nowoczesnych kobiet?”

Wieczorem przewidziano wykład Anny Graduszevskiej: „Zabójcza kontrowersja. Przeszczypty organów”.

W piątek 13 sierpnia rano redaktor Tomasz Terlikowski zatytułował swoje refleksje: „Spustoszona winnica? O

skandalach seksualnych (nie tylko pedofilskich) i ich skutkach dla Kościoła”.

W południe prof. Jacek Kowalski poruszy kwestię: „Wandea i Szuaneria – aktualna legenda katolickiej kontrrewolucji”. Po południu natomiast Joanna Kubaszczyk zatytułowała swoje wystąpienie: „Świętość ludzkiego ciała”.

Wieczorem prof. Janusz Gadzinowski wygłosi wykład: „Początki ludzkiego życia”

W sobotę 14 sierpnia przewidziano pielgrzymkę samochodową do Tropia – sanktuarium świętych Andrzeja i Benedykta. Po południu – liturgię Wigilii Zasnienia Najświętszej Marii Panny a wieczorem o 20.00 – koncert Pieśni Religijnych i Staropolskich Jacka Kowalskiego.

W niedzielę 15 sierpnia, w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny o godz. 11.00 odprawiona zostanie uroczysta Msza święta przy Dębnie zaś o 13.00 zaplanowano koncert na cześć Matki Boskiej Zielnej oraz medytację Czterech Żywiołów i benefis Olka Rosenfelda.

Zapraszają o. Nikodem Brzozy OP organizator, oraz o. Andrzej Chlewicki OP gospodarz. Za: KAI
Kontakt: zbigniew.brzozy@gmail.com

OGRÓD SENSORYCZNY U BERNARDYNÓW W LEŻAJSKU

21 czerwca w Leżajsku przy Franciszkańskim Ośrodku Kultury został oddany do użytku „Ogród sensoryczny”. Poświęcił go Kustosze Sanktuarium, o. Klaudiusz Baran. Ogród powstał szczególnie z myślą o najmłodszych, a jego zadaniem jest oddziaływanie na zmysły, pobudzanie dzieci do nauki i odkrywania świata.

Ogród sensoryczny to inaczej ogród zmysłów, założony po to, aby silniej niż tradycyjne ogrody, oddziaływać na zmysł wzroku, zapachu, dotyku, słuchu i sma-

ku. Dla poszczególnych zmysłów stworzone zostały tutaj oddzielne przestrzenie służące samodzielnemu poznawaniu przez dzieci otaczającego świata. Ogród sensoryczny bowiem pełni funkcję nie tylko terapii, ale też i nauki. W ogrodzie zmysłów przy naszym FOK-u zainstalowano m.in.: krzywe zwierciadła, kącik muzyczny, mini plac zabaw, ściankę wspinaczkową i piaskownicę, tablice manipulacyjne oraz naturalną ścieżkę sensoryczną.

Stworzona została przestrzeń kwiatowo-ziołowa, w której najbardziej zaangażowany będzie zmysł węchu. Piękne kwiaty i zioła będą służyć hortiterapii, czyli terapii przez kontakt z zielenią. Ogród zapachowy składa się głównie z roślinności bylinowej oraz pospolitych ziół. Przebywanie w takim otoczeniu wpływa pozytywnie na nasze samopoczucie. Będzie to więc miejsce, gdzie można odpocząć, zrelaksować się oraz zapamiętać o troskach życia codziennego.

Przy kawiarni „Fok Café” pojawił się także przestronny taras ze stolikami. W pięknej scenarii można zjeść ciastko lub lody i napić się aromatycznej kawy. W ogrodzie znajdują się również wygodne leżaki, ławeczki i inne siedziska, z których można korzystać po uczcie zmysłów jaką szykuje dla nas ogród sensoryczny.

Serdecznie zapraszamy wszystkich do odwiedzenia naszej kawiarni i ogrodu sensorycznego. o. Bartymeusz Kędzior OFM Dyrektor Franciszkańskiego Ośrodka Kultury. Za: www.bernardyni.pl

Witryna Tygodnia

KSIĄŻKA O CICHEJ BOHATERCE CZASÓW ZAGŁADY

W czasie II wojny światowej zorganizowała potężną siatkę pomocy dla uciekinierów z warszawskiego getta. Zarządzała czterdziestoma domami w prowincji warszawskiej i zawsze powtarzała, że

„Ktokolwiek przychodzi na nasze podwórko w imię Chrystusa, nie wolno nam odmawiać”. Dziś jej historię wskrzesza na nowo Alina Petrowa-Wasilewicz w najnowszej książce biograficznej pt.

„Uratować tysiąc światów”, która ukazała się nakładem Wydawnictwa Esprit.

Matka Matylda Getter to polska siostra ze zgrupowania Sióstr Franciszkanek z

Rodziny Maryi. Kobieta niezłomna. W trakcie II wojny światowej otworzyła drzwi domu zgromadzenia przy ulicy Hożej 53 dla wszystkich potrzebujących – dzieci, żołnierzy, księży oraz żydowskich uciekinierów z getta. Wraz z około 120 innymi siostrami, uratowała tysiące ludzkich istnień.

Być z najślabzszymi

„Z dokumentów i świadectw nie dowiemy się, kiedy przełożona generalna Ludwika Lisówna i przełożona warszawskiej prowincji Matylda Getter porozumiały się, jak będzie wyglądać ich współpraca w ratowaniu zagrożonych całkowitą zagładą współobywateli. Obie matki kontaktowały się ze sobą bezpośrednio po wycofaniu się Armii Czerwonej i zajęciu przez Niemców w roku 1942 wschodnich terenów Polski okupowanych od roku 1939 przez Rosjan. Matka Lisówna, która w czasie okupacji wizytowała prowincję warszawską, miała odpowiednie warunki do odbycia poufnych rozmów, przekazywania poleceń i snucia wspólnych planów” – opisuje w książce autorka, Alina Petrowa-Wasilewicz.

„Zarówno dla niej, jak i dla Matki Matyldy było oczywiste, że trzeba zorganizować pomoc dla Żydów, tak samo jak oczywiste było, że trzeba zaopiekować się sierotami, starcami, wy pędzonymi, więźniami politycznymi. Ta działalność różniła się jednak od pozostałych. W razie dekonspiracji trzeba było płacić za nią życiem, w lepszej wersji – wywózką do obozu koncentracyjnego, która także oznaczała w większości przypadków powolną lub nagłą śmierć. Zagłada miała

postać zaplanowanej drobiazgowo akcji i niosła ze sobą przewyższające wszystko zagrożenie” – dodaje.

Gotowa na śmierć

Każda osoba, która się w tę pomoc angażowała, musiała zadać sobie pytanie, czy jest gotowa na śmierć? Czy jest przygotowana na ryzyko? Ryzyko, które nie dotyczy tylko jej osobiście, ale może narazić całą wspólnotę na zagładę. Matka Matylda jednak mocno wierzyła w to, że Bóg wzywa ją do niesienia pomocy najślabzszym.

„Być może decyzja o ratowaniu każdego z żydowskich współobywateli, który zwracał się po pomoc, zawierała w sobie rzeczywiście element szalonego ryzyka, pewne jest jednak, że w tym szaleństwie była metoda. Wybitna organizatorka, której powołaniem było przywracanie porządku i harmonii, musiała dobrze te działania zorganizować. Nakaz ratowania był niezwykle trudnym do wykonania

zadaniem. Trzeba było opracować logistykę, zorganizować perfekcyjną akcję ukrywania, przygotować do tego większość włączonych w nią domów prowincji warszawskiej i lwowskiej. Aby akcja ratowania żydowskich dzieci mogła się udać – w atmosferze nieustających obław, rewizji, łapanek, całego zorganizowanego przez Niemców aparatu terroru, oraz w środowisku, w którym wciąż groził donos ze strony Polaków szantażystów, tak zwanych „szmalcowników” wyspecjalizowanych w tropieniu Żydów, czy też ze strony zwykłych, przerażonych, walczących o przetrwanie obywateli – trzeba było stworzyć odpowiednie warunki” – pisze Alina Petrowa-Wasilewicz.

Książka „Uratować tysiąc światów” stanowi nie tylko szczegółowy opis życia siostry Matyldy, ale również zbiór świadectw tych, którzy dzięki pomocy siostry ocalili. Poznajemy historię wrocławskiego księdza Piotrowskiego, który znalazł schronienie w domu Sióstr po ucieczce z niemieckiego obozu, losy Lei Balint, ukrytej przed niemieckim żołnierzem w koszu z jajkami czy Małgosi Acher, małej dziewczynki, która uciekła z getta.

Alina Petrowa-Wasilewicz – dziennikarka, autorka kilkunastu książek. Publikowała m.in. na łamach „W drodze” czy „Gościa Niedzielnego”. Przez dwadzieścia lat pracowała dla KAI. Jest laureatką nagrody dziennikarskiej imienia biskupa Jana Chrapka „Ślad”.

Książka ukazała się nakładem wydawnictwa Esprit.
Za: KAI

NOWE WARUNKI ZAKONNEJ GRUPY ZAKUPOWEJ W RAMACH POROZUMIENIA Z PKN ORLEN

Od 01.07.2021 roku zmieniają się zasady obowiązujące w Zakonnej Grupie Zakupowej w programach BIZNESTANK i FLOTA proponowanych przez PKN ORLEN instytucjom kościelnym, osobom duchownym i zakonnym w ramach porozumienia z Forum Współpracy Międzyzakonnej.

Szczegóły dotyczące w/w programów można znaleźć:

https://www.zyciezakonne.pl/wp-content/uploads/2021/06/flota_dokument.pdf

PROGRAM FLOTA:

Wg aneksu nr. 2 z dnia 25.06.2021 roku do porozumienia z 06.09.2010 roku, zniżka na paliwo wynosić będzie na stacjach paliw PKN ORLEN S.A. honorujących Karty Flota:

- **16 gr brutto za każdy litr paliwa** (także LPG) zakupionego w sieci stacji ORLEN i BLISKA;
- Z tytułu **zakupów produktów pozapaliwowych i usług** obowiązywać będą następujące zniżki:
- **5 %** od ceny detalicznej brutto przy zakupie **usług myjni i odkurzenia**;
- **3 %** od ceny detalicznej brutto **przy zakupie produktów pozapaliwowych** (nie dotyczy artykułów alkoholowych i tytoniowych).

Warunki wchodzi w życie z dniem podpisania aneksu do umowy.

Informacji na temat zasad i szczegółów dotyczących programu FLOTA, dla Zakonnej Grupy Zakupowej, udzielamy drogą mailową: ekonom.konsulty@op.pl

PROGRAM BIZNESTANK:

Wg aneksu nr. 3 z 25.06.2021 roku do porozumienia z 06.09.2010 roku, zniżka na paliwo wynosić będzie:

- **16 gr brutto za każdy litr paliwa standard:** Eurosuper 95, Olej Napędowy Ekodiesel, Efecta 95, Efecta ON, LPG;
- **20 gr brutto za każdy litr paliwa premium:** Verva 98, Verva ON.

Dodatkowo obowiązywać będą **zniżki na produkty pozapaliwowe** (z wyłączeniem papierosów, alkoholu i doładowań telefonów) **w wysokości zgodnej z aktualnie obowiązującym regulaminem BIZNESTANK.**

Warunki te zostały wprowadzone na czas nieokreślony.

WAŻNE PRZYPOMNIENIA DOTYCZĄCE UŻYWANIA KART BIZNESTANK:

Otrzymana karta/y jest/są ważna/ważne bezterminowo i przypisana/przypisane do konkretnego samochodu – wg zamówionego nr rejestracyjnego.

Z regulaminu programu BIZNESTANK:

„Przekazane karty BIZNESTANK..., nie mogą być sprzedawane lub zbywane bez zgody PKN ORLEN S.A. (...)

Wydane na podstawie umowy karty BIZNESTANK nie mogą być przez Klienta oferowane, przekazywane lub udostępniane osobom trzecim”

NARUSZENIE TYCH ZASAD SKUTKUJE SANKACJAMI PRAWNYMI I FINANSOWYMI

UWAGA!

1. **Karty samowolnie wyrabiane przez osoby do tego nieupoważnione** na NIP-ie FWM **będą natychmiast blokowane**;
2. Indywidualna **zmiana numeru rejestracyjnego na karcie** (np. zmiana samochodu, pomyłka w rejestracji) **musi być zgłoszona** na: ekonom.konsulty@op.pl

Za dokonane zakupy na stacji ORLEN i BLISKA odbieramy **KONIECZNIE fakturę** (zmiana obowiązuje od 04.01.2021). Karty BIZNESTANK wyrobione na FWM mają automatycznie przypisany NIP FWM i nie trzeba podawać danych, bo pracownik wczyta je z karty.

Oferta skierowana jest do osób duchownych i zakonnych oraz podmiotów / firm powiązanych / współpracujących z FWM. Wyrobione karty BIZNESTANK prześlemy pocztą na podany przez księdza, siostrę lub podmiot/firmę adres. Wystarczy na adres: ekonom.konsulty@op.pl wysłać: **numery rejestracyjne** samochodów oraz **adres pocztowy do wysyłki** zamówionych kart.

Istnieje możliwość wyrabiania kart BIZNESTANK bezpośrednio na koncie dowolnego podmiotu kościelnego/instytucji/firmy powiązanych/współpracujących z FWM. wystarczy:

1. Na dowolnej stacji ORLEN **podpisać umowę o BIZNESTANK** (potrzebne jest ksero NIP-u np. parafii, zakonnego domu czy dzieła, spółki prowadzonej przed podmiot kościelny itd.) oraz zabrać jej wersję papierową;
2. **Przesłać skan umowy na adres: ekonom.konsulty@op.pl** aby został podpisany do wspólnego porozumienia, aby aktywować rabaty Zakonnej Grupy Zakupowej;
3. **W dowolnym czasie i na dowolnej stacji, na zarejestrowany wcześniej NIP, można wyrabiać następne karty.**

Forum Współpracy Międzyzakonnej (wyłącznie do użytku wewnętrznego)